

Faşizmle ancak savaşarak, yarattığı çelişkileri keskinleştiren ve olabildiğince keskin bir politik çizgiyle hareket etmeksizin her türlü ara çözüm, uzlaşmayı içeren politik yaklaşım kitlelerin faşizmin saldırılarına daha güçlü maruz kalmasına yol açacaktır. Çelişkiler keskinleşmektedir. Bu çelişkilerin keskin bir politik çizgiyle faşizme yönelmesi ve bir mücadele rotasını işaret etmesi zorunludur.

özgür gelecek için

Yeni Demokrasi

gazetesi

30 HAZİRAN-14 TEMMUZ 2021 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 89 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

EMEK s.4

Belediye İş 2 Nolu Şube'nin 12. Olağan Genel Kurulu Üzerine

Belediye İş sendikası genel merkezinin Ercan Gürünlü aleyhinde yürüttüğü çalışma açıktan ve özellikle Belediye İş sendikası genel merkez yöneticisi Bayram Özkan'ın sahada ve iş yerlerinde yapılan toplantılarda dikkat çekti. Bu çalışmaların Belediye İş genel merkezi örneğinde de diğer sendikalarda olduğu gibi sendikal bürokrasinin sınıfın çıkarlarını değil koltuğunu koruma kaygısı ile hareket ettiği apaçık gösteren nitelikte bir örnek olduğu söylenebilir.

RÖPORTAJ s.5

Tozkoparan Halkı Talana Karşı Direniyor

Yani buradaki vatandaşı bir şekilde yok etmek, buranın kültürel yapısını değiştirmek, burayı daha elit insanların yaşayabileceği hale getirmek istiyorlar. Yani buradaki olay tamamen ranta dayalı bir olay. Söyledikleri şeylerin bir inandırıcılığı yok. Deprem var diyorlar, insanlar ölmesin diyorlar ama öyle düşünüyor olsan hem bu şekilde ele almazsın meseleyi hem de daha riskli bölgeler var oradan başlarsınız. Bunun altında tamamen rant var.'

"BİR DENİZ GİDER BİN DENİZ GELİR!"

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

devrimimize ışık tutan devrimci bilginin rehberliğine inanıyoruz!

14

GENÇLİK

öğrencilerin egemen sınıflarla bitmeyen sınavı: öss, ygs, yks

18

KAVGA OKULU

ideolojik yozlaşmaya karşı proletaryanın kızıl sancağını yükseltelim!

Sosyalist Eğitim Sisteminin

Usta Bir Anlatısı: "Kulelerde Bayraklar"

Usta bir eğitimci olan 1888 Ukrayna doğumlu Anton Semyonoviç Makarenko 1920'de suç işleyen çocukları bir çatı altında toplayıp eğitimlerinden ve yaşamlarından sorumlu olmakla görevlendirildi. Bu ciddi bir sorumluluktur; çünkü bu çocuklar Sovyetler'in varolanı yerle bir ettiği ve üzerine yenisini kurmaya çalıştığı, çark gibi düzenli-faydalı işlemesi için uğraşılacak sistemin her parçasında hırsızlık yapmalarına, bedenlerini satmalarına, alkolik olmalarına, sokakta kalmalarına, insanları gasp etmelerine ve yaşamları boyunca böyle devam etmelerine göz yumulamazdı. Başlarda "Çocuk Suçlular Kolonisi" olarak hayata geçen bu topluluk sonrasında kendi aldığı karar ile "Gorki Topluluğu" olarak yoluna devam ediyor. Bir eğitimci olarak Makarenko'nun bizzat pratiğinin içinde de olduğu dönüm noktasına dönüştü. Bu topluluğu "Yaşam Yolu" adlı eserinde anlatan Makarenko devamında ise 1931'de başkanlığına getirildiği Dzerjinski Kolonisi (1 Mayıs İşçi Kolonisi) deneyimlerini aktardığı bir eser olarak "Kulelerde Bayraklar" romanını çıkarıyor.

Romanda anlatılan 1 Mayıs İşçi Kolonisi bir zamanlar suç işleyen çocukları bir araya getirip "güçlünün güçsüzü ezdiği" dönemden onları çekip kurtarıyor emek sürecine dahil ediyor, sosyalist eğitim sistemiyle tanıştırıyor ve daha sonrasında bu çocuklar-gençler orduda, eğitimde, sağlıkta, bilim dallarında, yargıda birer mücevher haline dönüşüyor.

Peri Vadisi maden projesi ile yok olma tehdidi altında

HABER MERKEZİ- KAYY-DER ve Kiği Dernekleri Platformu, Bingöl'de bulunan Peri Vadisi'nde maden arama projesinin ekosistemin tamamını etkileyeceği tepkisinde bulundu.

Kiği, Karakoçan, Adaklı, Yayladere, Yedisu ilçeleri Sosyal Yardımlaşma Kalkındırma ve Kültürleşme Derneği (KAYY-DER) ve Kiği Dernekleri Platformu ortak bir açıklama ile Peri Vadisi'nde maden arama projesine tepki gösterdi.

Açıklamada, Bingöl Metal Madencilik A.Ş.'nin, Kiği Eskikavak Köyü civarında

Bu koloniye yeni katlanların yetenekleri sorgulanıyor. Yetenekleri zaman içerisinde belirlenen çocuklar eğitim sürecine dahil oluyor. Bu kolo-

ni müfrezeler, müfreme komutanları, komutanlar kurulu, komsomol kurulu şeklinde bölümlere ayrılıyor. Sabah erkenden kalk borusu çalıyor, herkes okula gidiyor, okuldan sonra emek sürecine dahil olmak için her kolonist mekanik bölümüne, dökümhane bölümüne, makine bölümüne, montaj

maden arama talebi olduğunu fakat açılan dava sonucunda vazgeçildiği hatırlatıldı.

Ancak aynı firmanın bu kez ÇED raporu hazırlatıp çalışma alanını daha da büyüttüğüne dikkat çekildi.

Açıklamaya göre firma Kiği İlbey, Es-

bölümüne ve dikimhane bölümüne gidiyor. Bu imalathaneler dağınık bir biçimde değil tertipli, disiplinli şekilde işleyen birer küçük sanayi tarzında oluşuyor. Neredeyse her akşam Parti Konferansı tarzında genel toplantılar oluyor, alınacak kararlar, varolana dair eleştiriler, kişi-müfreme bazında sorunlar bu toplantıda tartışılıyor ve yeni karar çıkacaksa bütün kolonistlerin oy kullandığı oylamalar oluyor ve karara varılıyor.

Makarenko'nun bu kolonisi her şeyden önce Sovyetler'in mükemmel bir emekçi kolonisi haline geliyor. Bu koloni dikimhane bölümü ve diğer imalathane bölümleri arasında bir yarış başlatıp 1 senede kazandıkları parayla bir elektronik fabrikası kurup

bu fabrikayı işletmeye bile başlıyor. Bu çelikten disiplinin bu çalışma azminin böylesine bir mükemmeliyette komün yaşamının sahibi 18 yaşından küçük gençler. Bu gençler iş yapmayı bir zorunluluk olarak görüp ve aynı zamanda da keyifle yapıp bu yaşamın içinde, özünde kendilerini bularak Sovyetler'e layık mükemmel

kikavak, Cevizli ve Aysaklı köylerini de içine alarak alanın tamamında kurşun, çinko ve gümüş madeni çıkarmaya hazırlanıyor.

Açıklamada, "Firma bu iş ile ilgili ÇED raporunu hazırlamış. Projenin gerçekleştirileceği bölgede, tarihi ve arkeolojik kalıntıların bulunduğu, endemik flora ve fauna türlerinin bulunduğu, ekosistemin tamamen etkileneyeceği, bölgenin orman ve mera vasfı da taşıdığı bilinen bir gerçektir" denildi.

"Yapılacak madencilik faaliyetleri sonucunda ağır metallerin, asit ve kimyasal maddelerin yerüstü ve yeraltı sularını ne kadar etkileyeceği tahmin

bir birey olma yolunda ilerliyorlar ve başarıyorlar. Yeni katlanlar böyle bir yaşamı reddedip kavgayla, gürültüyle ya da okula, işe gitmemekle çıkmaza girseler de bu koloniden hiçbiri kolay kolay kapı dışarı edilmiyor, bu kişiler tekrar tekrar kazanılmaya çalışılıyor. Bu çocuklar bir nesne olarak değil topluluğun her alanında söz sahibi olan kendi kaderlerini yaratan birbirleriyle eşit haklara sahip olan, yaşamları güzelleşen etkin üyeler haline geliyor.

Sosyalizm de tam olarak budur, yeri geldiğinde eskiyi yıkar yeri geldiğinde eskiyi tekrar tekrar baştan yaratır. Günümüzde suç işleyen bir çocuğun bir pedagoğ eşliğinde ifadesi alınıyor, yargılanıyor sonuca varılıp tutuklanıyor. Bu kapitalist-emperyalist sistemin içinde dört duvar arasına sıkışan küçük bedenlerin yaşamları boyunca "potansiyel suçlu" olarak nitelendirilecek bu çocuklar, bu hapisanelerde ne kadar ayakları üzerinde durabilirler? Senelerce sıralarında iç geçirdikleri "daha fazla para" söylemlerinin yaşamları boyunca her alanda onlara dayatıldığı bunun üzerinden zorunlu olarak okudukları okullarda istemedikleri mesleğin sahipleri olanlar her şeyden önce ne kadar ayakları üzerinde durabilirler? Okulunu zorunlu olarak bırakıp küçük yaşta yaşamlarını idame ettirmek için emekçi olan çocuk işçiler ne kadar ayakları üzerinde durabilirler? Sosyalist eğitim sistemi varlığıyla bize burada yol gösteriyor, karanlık yolları aydınlatıyor.

edilebilir bir sonuçtur" diyen KAYY-DER ve Kiği Platformu, şunları ekledi: "Nesli tükenmekte olan, yöre halkı tarafından kutsal sayılan Çengel Boyuzlu Dağ Keçisi, Boz Ayı, Vaşak ve birçok yaban hayvanının yaşam alanında tahrip edilecek. Dünyanın en kaliteli ikinci balı olarak bilinen Bingöl kaynağı olan endemik bitki çeşitliliği yok olacaktır."

Bu bölgenin "birilerinin para hırsı ve rant kaygısı için harcanamayacak kadar kutsal" olduğunun altını çizen dernekler, 25 Haziran'daki toplantıda "yüksek sesle, bu maden arama işinin durdurulması ve izin verilmemesi için dayanışmaya" çağırdı.

Şovenist Saldırı Dalgasına Karşı AÇIK POLİTİK TALEP VE MÜCADELE!

1969 yılının 28 Haziran'ında, New York'ta Stonewall barında, eşcinsellere yönelik polisin baskı ve saldırılarına karşı başlayan isyan tüm dünya genelinde zaman içinde LGBTİ+'ların hak ve özgürlüğünü içeren bir etkinlik ve eylem haftasına dönüşmüştür. Haziran'ın son haftası dünya genelinde büyük çaplı eylemlerin, protesto ve etkinliklerin gerçekleştiği bir hafta olmaktadır. LGBTİ+ fobik sistem ve devletlerin, bu hafta içinde gerçekleşen etkinlik ve eylemlere yönelik saldırısı hala devam etmektedir. Faşist diktatörlük de LGBTİ+'lara yönelik saldırganlığı, özellikle Boğaziçi eylemleri sonrası daha fazla tırmandırmış, kitlelerin sokağa taşan hareketlerini homofobik söylemlerle toplumun geri yanlarını körükleyerek kullanmaya yönelmiştir. Bu durum LGBTİ+ eylemlerine ve hareketlerine karşı polis şiddetini arttırmayı da getirmiştir. Yasaklanan piknik, yürüyüş ve eylemlere polisin pervasız bir saldırısı, Onur Haftası boyunca yaşanmaktadır. Tüm toplum kesimlerine yönelik saldırgan tutum, LGBTİ+'ların "barışçıl" eylemlerinde daha sert bir şekilde devam etmektedir. Hak arayışının olduğu yerde artık polis saldırısı rutindir. Bilhassa homofobik söylem, kadın düşmanı politikalar ile faşizmin saldırılarına toplumsal dayanak sağlama çabası son süreçte daha da boyutlanmıştır.

BÖLGESEL KRİZDE FAŞİZMİN ÇIKMAZI

Faşist diktatörlük, ekonomik-politik krizini ve buna ciddi etkide bulunan salgının yarattığı sonuçları, daha güçlü saldırılarla yönetmeye çalışmaktadır. Bu saldırının ideolojik yanını körüklemekte, politik yanını ise pervasızlaştırmaktadır. Bunun yanında özellikle Ortadoğu'dan Kafkasya'ya, Doğu Akdeniz'den Libya'ya yönelik izlediği saldırgan askeri-ekonomik yönelimi için daha fazla ihtiyaç duyduğu şey ise şovenizmdir. Bunun olabildiğince sürekli, güçlü ve tüm toplumu kuşatacak bir düzeyde tutulması ihtiyacı vardır. İşçi, emekçi kesimler ve tüm halk için yokluk, yoksulluk, işsizliğin tahammül edilemez noktaya geldiği, memnuniyetsizliğin potansiyel bir harekete geçme zemini sunduğu koşullarda, bölgesel ölçekte izlediği politikanın yönetilmesi-sürdürülmesi de zorlaşmaktadır. Zira ciddi bir ekonomik-askeri külfetle, Suriye-Libya-Kafkasya'da süren savaşlarda açık bir taraf olma noktasına taşınan

politikaların sürdürülemezliği durumu, faturanın hem politik hem ekonomik anlamda oldukça ağır olmasını getirecektir. Emperyalist güçler arasında, yeni denge arayışlarının ve mücadelenin keskinleştiği koşullarda, var olan dış-politikada bağlandığı ve kendini mahkûm hale getirdiği kozların etkili olabilmesi aynı zamanda faşist diktatörlüğün bu arayışta geleceğini de belirleyecektir. Libya ve Suriye'de ABD emperyalizminin adeta "vekili" olarak kendini konumlandıran TC, şimdi de Afganistan'da "vekil" olma peşindedir. Bu bağlamda, ABD emperyalizminin he-

saplarını "tek taraflı gözeterek" onunla daha etkili iş tutmaya yönelik politikası artarak devam etmektedir. ABD'nin, tüm sahalarda yaşanan karmaşık ilişkiler içinde yedekte ve işine geldiği noktada kullanmak için hazırda tuttuğu ancak bunu yaparken bölgesel çelişki ve dengeleri gözetken ele alışından kaynaklı TC ile yer yer karşı karşıya geldiği bir tablo da vardır. Suriye-Roja, Libya ve Irak Kürdistanı'nda varoluş zeminini sağlayan esasta ABD'dir. TC ile ABD arasındaki çelişkiler ise TC'nin bu denli büyük yatırımlar ve riskleri barındıran tarafgir savaş konumlanışı karşısında, ABD'den istediği rolü alamamış olmasındır. Bu durum ABD'nin kendi ittifak arayışları ve yaratmaya çalıştığı hizalanmaları zorlu bir yola sokarken, TC'nin ise sürekli yeni "düşman" üreten ancak istediği sonuca ulaşamayan bir tabloyla karşılaşmasına neden olmaktadır.

İÇİ BOŞ HAMASET, EMPERYALİST SERMAYENİN KÖLESİ "MİLLİ VE YERLİLİK"

Bu tabloda TC, toplumun tüm kesimlerini baskılama ve şovenizmle tahkim etme peşindedir. İçerde ve dışarda Kürt düşmanlığıyla hem bölgesel politikada bir dizayn arayışı hem de şovenizmi körükleyerek toplumu felç etme pe-

şindedir. Bu tırmandırdığı şovenizmde birincil derecede kullandığı politik argümandır. İkincisi ise emperyalistlerle ve bölge devletleriyle yaşanan çelişkilere yaslanmadır. Burada içi boş ve gerçek dışı bir kahramanlık hikayesi yazılmaktadır. Emperyalist güçlere ve sermayesine, bağlılık ve bağımlılık düzeyi buzdüğünün sadece görünen yüzüdür. Tüm yatırım, girişim ve hatta kara para aklama kanallarıyla emperyalist güçlerin sistemine bağımlı düzeydedir. Son olarak Sezgin Baran Korkmaz'ın zenginleşme hikayesinde, ABD patentli kara para trafiği ve bu küçük çaplı

sermayeye dahi bürokratik-komprador burjuvazinin ne kadar ihtiyacı olduğu net bir şekilde görülmektedir. "Yerli ve milli sermaye ve yatırım" hikayeleri burjuva-feodal medyada yazılıp, hikayeleştirilirken SBK holdingin tek bir kuruluşunun dahi kendisine ait olmadığı son açığa çıkan gerçeklerle görülmüştür. Yine "büyük ve çılgın proje" olan Kanal İstanbul tartışmasında Kılıçdaroğlu'nun buraya yatırım yapanları uyaran ve iktidara geldiklerinde "öde-me yapmayacakları" söylemine karşı, Tayyip Erdoğan'ın aslında yatırılan sermayenin "emperyalist mali oligarşinin" olduğunu itiraf eden "Söke söke sizden bu paraları uluslararası tahkim yoluyla da alırlar" açıklaması bağımlılık ve bağımlılığın, ekonomik ve ona bağlı olan siyasi köleşmenin itirafı niteliğindedir. Bu anlamda emperyalistler de dahil "yedi düvele" meydan okuyan söylemler ve tutumlar faşizmin gerçekliğinin üstünü örttüğü, şovenizmi körüklediği "içi boş" söylemlerdir. Halk kitlelerini uyutma yöntemidir.

KÜRT ULUSAL MÜCADELESİ KUŞATILIRKEN, ŞOVENİZMLE MÜCADELEDE GÖREVLER

Şovenizmi körüklemeye, bilhassa Kürt düşmanlığı asıl politik gerçeklerdir.

Bir yandan bölgesel hesapları gereği Kürtleri dize getirmeye çalışan askeri saldırılar sürerken, diğer yandan HDP üzerinden Kürt kimliğine ve hak mücadelesine saldırıların dozu artmaktadır. Devlet Bahçeli, İzmir HDP il bürosu başkanını ve Deniz Poyraz'ın katledilmesini "Deniz Poyraz PKK milisiydi" şeklindeki açıklamalarıyla adeta üstlenmiştir. Bir yandan "ülkenin birliğine yönelik" şeklinde "şovenist" argümanlarla "saldırıcı kınayan" faşist diktatörlük ve sözcüleri, diğer yandan saldırıyı HDP'nin hak ettiği, "PKK ile arasına mesafe koymamasının bir sonucu" diyerek sahiplenmektedir. Ki bu katliam sonrası, Deniz Poyraz anmalarına yönelik saldırılar, HDP'ye yönelik operasyonlar hıza bir şey kaybetmemiştir. HDP kapatma davası iddianamesinin de bu süreçte Anayasa Mahkemesi tarafından kabul edilmesi durumu olmuştur. Yani Kürt düşmanlığı, Kürtlerin tüm mücadele alanlarına yönelik saldırı çok yönlü, kapsamlı, her türlü biçimi içerecek şekilde sürmektedir. Bu şekilde Kürt ulusal mücadelesi zayıflatılmaya, ulusal hak talebinin "suç" sayılması, bu ekseninde nerede ve nasıl mücadele edilirse edilsin katletme ve tutuklama da dahil her yöntemin uygulanacağına dair bir politik mesaj verilmektedir. Kitleler bu şekilde bastırılmak istenmektedir. Bunun bir diğer ayağı da AKP-MHP'yi destekleyen ya da muhalefet eden kesimleri "beka sorunu" ve Kürt düşmanlığına dayalı yaklaşımla şovenizm etkisi altına almak ve tüm diğer sınıfsal çelişkilerin bu şekilde yönetilmesini sağlamak olmaktadır.

Bu ağır saldırganlık dalgası içinde işçi ve emekçilerin hareketini takip etmek, çelişkilerini harekete çevirmek önemlidir. Bunun yanında şovenizmle açık ve kesin bir şekilde mücadele, Kürt ulusal mücadelesiyle daha güçlü bir dayanışma içinde olmak gerekmektedir. İşçi ve emekçilerin birliğini parçalayan, Kürt ulusuna köleşmeyi dayatan şovenizmle mücadelede özellikle Türk halkına açık ve kesin bir dille Kürt ulusunun "Kendi Kaderini Tayin Hakkı" nı yani ayrı bir devlet kurma hakkını benimsetmek görevi söz konusudur. Faşizmle ancak savaşarak, yarattığı çelişkileri keskinleştiren ve olabildiğince keskin bir politik çizgiyle hareket etmeksizin her türlü ara çözüm, uzlaşmayı içeren politik yaklaşım kitlelerin faşizmin saldırılarına daha güçlü maruz kalmasına yol açacaktır. Çelişkiler keskinleşmektedir. Bu çelişkilerin keskin bir politik çizgiyle faşizme yönelmesi ve bir mücadele rotasını işaret etmesi zorunludur.

Belediye İş Sendikası 2 Nolu Şube 12. Olağan Genel Kurulu Üzerine

İşçi sınıfına yönelik saldırılar azgınca artarken işsiz kalan işçi sınıfı açlık ve yoksulluk arasında kalıp intihar ederken işçi sınıfının örgütsüzlüğü yakıcılığı ile döneme damgasını vuruyor. Tam da böyle bir süreç içerisinde birçok sendikanın genel kurulu da gerçekleştiriliyor. Bir yanda işsizlik ve artan yoksullukla birlikte sınıf ağır bir sömürü altına alınırken kazanılmış hakları gasp edilip en demokratik haklar dahi yasaklanırken diğer yanda sınıfın örgütsüzlüğüne çözüm olma görevi devrimcilerin görevlerinin başında geliyor. Bu örgütsüzlük içerisinde sınıfın öz örgütlülükleri olan sendikaların durumu da bütünlüklü bir değerlendirmeye muhtaç bir tabloyu gösteriyor. Son süreçte hizmet sektöründe örgütlenen Genel İş Sendikası genel kurulunda yaşananların ardından Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube genel kurulu sınıfın örgütsüzlüğü ile bütünleşen, örgütlenmeye duyulan ihtiyacı, bununla birlikte sınıf sendikacılığı çizgisinde örgütlenmenin zorunluluğunu ve ancak tüm bunlara karşı sendikalara hakim olan sarı- bürokrat sendikal çizginin hem hakimiyetini hem de gelecek dönemde de hakimiyeti korumak için neler yapılabildiğini/ yapılabileceğini göstermektedir. Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu şube genel kurulu da bu koşullarda ele alınması dersler çıkarılması gereken önemli bir deneyim olarak değerlendiriliyor.

Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube 12. Olağan Genel Kurulu seçimlerini Belediye İş genel merkezinin açıktan desteklediği Savaş Doğan'ın başkan adayı olduğu liste kazandı. Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Genel Kurulu 23 Haziran günü Ataköy'de bulunan Tarık AKAN Konferans salonunda iki ayrı liste yarıştı. Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Erol Özdemir tekrar aday olmayacağını açıklamasının ardından iki ayrı liste oluştu. Daha önce uzun yıllar Sendikanın çeşitli alanlarında görev alan bir dönem de şube yönetiminde sekreter olarak görev yapan Ercan Gürünlü ve Savaş Doğan şube başkanlığı seçimi için iki liste oluşturdu.

Seçim sürecinde Belediye İş Sendikası

genel merkezinin açıktan desteklediği Savaş Doğan adaylığından seçilmesine kadar birçok tartışmanın yaşandığı seçimi 20 oy farkla kazandı. Belediye İş sendikası genel merkezinin Ercan Gürünlü aleyhinde yürüttüğü çalışma açıktan ve özellikle Belediye İş sendikası genel merkez yöneticisi Bayram Özkan'ın sahada ve iş yerlerinde yapılan toplantılarda dikkat çekti. Bu çalışmaların Belediye İş genel merkezi örneğinde de diğer sendikalarda olduğu gibi sendikal bürokrasinin sınıfın çıkarlarını değil koltuğunu koruma kaygısı ile hareket ettiği apaçık gösteren nitelikte bir örnek olduğu söylenebilir.

İşçiler arasında güvensizlik yaratan bunu da şantiye toplantılarında işçilere açık bir biçimde tehditlerle tahkim etmeye çalışan anlayış seçimler vesilesiyle işçiler nezdinde teşhir olduğu görüldü. Belediye İş genel merkezinin destekledikleri aday seçilmezse şubeyi desteklemeyeceği mesajlarının verildiği iddiaları işçiler arasında büyük rahatsızlık uyandırdığı ifade edildi. Ercan Gürünlü'nün hakkında "örgüt bağlantılı" diyerek propaganda yürütüldüğü, işçilerin çeşitli biçimlerde tehdit edildiği iddiaları tartışmaları ise sürüyor. Bunun yanı sıra tüm bu tartışmalar Belediye İş 2 Nolu Şubenin örgütlü bulunduğu birçok iş yerinde seçime ilişkin şaibeler olduğu tartışmalarını gündeme getirdi. Başka şube başkanlarının da Savaş Doğan lehine çalıştığı aslında sendikanın genel merkezinden bazı şubelerine kadar sendikal bürokrasiyi korumak adına seferber olan anlayışın işçi sınıfının çıkarlarına ne kadar karşı olduğu dü-

şüncelerini üye işçi ve delegeler ifade etti. İsim vermekten korkan bazı işçiler ise çeşitli vaatlerle "satın alınan" delegeler olduğunu, kimi işçilerin ise işten çıkarılma, çalışma yerlerinin değiştirme vb. ile tehdit edildiklerini genel merkezin seçimi kazanmak için her türlü yöntemi kullandığı söyleyerek sendika genel merkezine tepkilerini dile getirdi. Bu tartışmalar işçiler arasında dolaşan söylentiler olarak yorumlansa da sendikal hareketin bugünkü tablosunu göstermek bakımından dikkate alınması gereken gerçekleri gösteren bir niteliğe sahiptir. Ayrıca işçilerin bunların da er geç ortaya çıkacağını belirttikleri seçim-

masının ardından başkan adaylarının konuşmasına geçilirken ilk sözü Ercan Gürünlü ve Savaş Doğan birer konuşma gerçekleştirdi.

Gelen mesajların okunması ardından seçim gündemine geçildi. Daha önce yapılan Belediye İş Sendikası 2 Nolu Şube seçimlerine oranla 12. Genel Kurul'un sönük ve cansız geçmesi dikkat çekti.

Seçim gündemine geçildiğinde ise divan başkanı olan Belediye İş Sendikası Genel Merkez yöneticisi Bayram Özkan bugüne kadar olağan genel kurullarda yapılmayan ve daha önce hiçbir şube başkan adayına ve delegelere danışılmadan seçim şekline dair bir değişikliği itirazlara rağmen hayata geçirdi. Delegelerde ciddi rahatsızlık ve kafa karışıklığına neden olan seçim yöntemi değişikliği ise daha önce belirlenen çarşaf listenin anlık olarak değiştirilerek blok liste şeklinde yapılacağı hamlesi oldu. Ercan Gürünlü ve kimi delegelerin itirazlarına rağmen divan seçimin blok liste ile yapılması kararı aldı. Genel merkezin Savaş Doğan listesini kazandırmak için yeni bir manipülasyon hamlesi olduğunu söyleyen delegeler seçime "şaibe ve gölge düşmüştür" ifadelerini kullandı.

Seçim sonuçlarının ardından delegeler arasında yürütülen tartışmalarda sonucun işçi sınıfı mücadelesi lehine olumlu bir sonuç olmadığı değerlendirilmeleri yapılırken "sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele devam edecek" diyen delegeler hiçbir seçim sonucu sınıf mücadelesinin önüne geçemez değerlendirilmesinde bulundu. "Sendikal bürokrasi ve sarı sendikacı anlayışın işçi sınıfı mücadelesi karşısında duramaz" denildi. Seçimde Genel merkez eliyle yürütülen politikalar seçim sonrası yüksek sesle eleştirilirken birçok delege "dün de sınıf mücadelesi yürütüyorduk, bugün de yürütüyoruz yanında yürüteceğiz" dedi. Sınıfın birlik ve mücadelesinin hiçbir kuvvet tarafından yıkılmasına izin vermeyeceğini dillendiren birçok delege "sendikal bürokrasiye karşı direnen kazanacağız" diyerek önümüzdeki süreçte çok daha güçlü örgütlenme iradesini ortaya koydu.

Seçimde pandemi koşulları gerekçe gösterilerek konuşmaların sınırlandırılması ise seçimde işçilerin sesinin duyulmaması için geliştirilen bir politika olarak değerlendirildi. Gösterilen sinevizyon sonrası divanın oluşmasında dahi sendikal bürokrasinin damgası vardı denebilir. Divanın oluş-

Tozkoparan halkı:

'Karşılarında düşman var gibi hareket ediyorlar'

İstanbul Güngören'e bağlı Tozkoparan Mahallesi'nde Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın yürüttüğü "rantsal" dönüşüm nedeniyle evleri yıkılma tehlikesi altında bulunan bölge halkıyla röportaj yaptık. Elektrik, suyu ve doğalgazı kesilen bölge halkı, yaşananlara tepki gösterirken direnişine evlerinde kalarak yıkım tehlikesine karşı nöbet tutarak sürdürmekte.

Sultan Yolcu: 38 senedir Tozkoparan'da oturuyorum. Eşim vefat etti, tek başıma yaşıyorum. Bir emekli maaşım ile idare edemiyorum. Biz evlerimizin yerine ev istiyoruz. Bizi borçlandırmazlar. Pazartesi gününden beri çektiğimiz çileyi Allah bilir. Suyumuz yok, elektriklerimiz yok, doğalgazımız yok. Camilerden evlerimize su taşıyorlar. Biz kentsel dönüşüme karşı değiliz fakat bizi mağdur etmesinler; evimizin karşılığında ev istiyoruz. Bizi borçlandırmazlar biz ne yiyip ne içeceğiz.

Yıkımın yapılacağı bölgeye dayanışma için gelen başka bir Tozkoparan sakini:

Bunların yaptığı bize de ders olsun. Aynı şeyi bize de yapacaklar çünkü. Aşağıda oturuyoruz biz ve parça parça geliyorlar. Burası daha değerli bir bölge olduğu için önce buraya girdiler. Biz de dayanışma için buradayız. Dört seneden beri devam eden bir süreç var burada. Tozkoparan'ı komple ortadan kaldırmak istiyorlar.

Ergün Edepali: Burada yıkılmak istenen 50 hektarlık bir alan. 10 sene önce TOKİ burayı yapacaktı. Bakanlık kararıyla riskli alan ilan edildi. Kent-

sel dönüşüm amaçlanıyordu burada. O dönem insanları buradan göndereceklerdi halk buna direndi. Davalar açtılar sonra değiştirdiler projeyi; yerinde dönüşüm dediler. Dairelerinizin yerine yenilerini vereceğiz dediler. O da olmadı. Belediye yönetimi gitti yerine yeni belediye geldi. Bunlar da burada 10 hektar bir alanı gözlerine kestirdiler. En iyi lokasyonda, Merter'e, tekstil bölgesine, E-5'e yakın. Örneğin şöyle diyeyim; şu aşağıda yapacağı yerde daire 700 bin olursa burada 1 milyon, 1 buçuk milyon olur. Yani rantın daha fazla olduğu bir bölge burası. Cumhurbaşkanı diyor ya "kupon arazi", işte öyle bir kupon arazi gibi burası. 900 tane

daireyi yıkıyorlar, yerine bin 300 tane daire yapılacağı söyleniyor. Bakan bir yandan bu sayının bin 500 olduğunu söylüyor. Tekstil bölgesine bakan tarafta 62 tane dükkan yapılıyor. Bu dükkanların biteceği dönemdeki tahmini bedelleri 15 milyonla falan ifade ediyor yani. Sen burada yaşayanla-

rın evini alıyorsun ve karşılığında bana borçlanacaksın diyorsun. E şimdi vatandaş evinden çıkacak, kendi evinde borçlanacak. İki yüz yirmi bin lira 3+1'ler için diyorlar. Şimdi sitelerin aidatları da yüksek oluyor. Yani buradaki vatandaş bir şekilde yok etmek, buranın kültürel yapısını değiştirmek, burayı daha elit insanların yaşayabileceği hale getirmek istiyorlar. Yani buradaki olay tamamen ranta dayalı bir olay.

Söyledikleri şeylerin bir inandırıcılığı yok. Deprem var diyorlar, insanlar ölmesin diyorlar ama öyle düşünüyor olsan hem bu şekilde ele almazsın meseleyi hem de daha riskli bölgeler var oradan başlıyorsunuz. Bunun altında tamamen rant var. Bu işleri, rant projesini yapanlar da sabıkalı adamlar. Bu rant projelerini daha önce yapmış insanlar buraya gelmişler burayı da hallediyorlar.

Güngören Belediye Başkanlığına da önce başka bir isim atanmıştı daha sonra Bünyamin Demir'i getirdiler. Bu adam da zaten müteahhit. Esenler'de 3-4 katlı evlerin içerisine gök-

ne çıkarlarla gireceklerini biliyorlar ve organize bir şekilde buraya gelmişler. Örneğin burada bir belediye başkan yardımcısı var adı Rıza Uçan bu işleri organize ediyor. Amcasının oğlu Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nda Genel Müdür yardımcısı. Tam bu planları yapan yerde, mekânsal planlamaları yapan yerde, genel müdür yardımcısı. Yani öyle biz burada kentsel dönüşüm yapacağız halka ev vereceğiz meselesi değil bu.

Güngören Belediyesi ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin normalde 1/1000'lik ve 1/5000'lik planları olması gerekir. Bu belediyelerdeki yollar kapatılmış. Yani İBB ve Güngören Belediyesi atlanmış, direkt Çevre ve Şehircilik Bakanlığı üzerinden yapılıyor. Buradaki işi yapan Güngören Belediye Başkan Yardımcısı Rıza Uçan amcasının oğlu Çevre ve Şehircilik Mekânsal Planlamalar Müdür Yardımcısı Hacı Abdullah Uçan. Adam burada planı yapıyor, bakanlığa götürüyor, bakanlık onaylıyor ve askıya çıkıyor. Ne İBB ne Güngören Belediyesi Meclisi ne kurumların görüşü hiçbir şey yok. Rant bu şekilde işliyor burada.

Başka bir mahalleli: Biz burada bu parkta gece gündüz zabıta tarafından taciz ediyoruz. Bir toplantı yaptığımızda hemen TOMA ve çelik kuvvet yığılıyor bu bölgeye. Geçtiğimiz günlerde polis de saldırdı. Kaldırımları sökerlerken binalar yerinden oynadı karşılarında düşman var gibi hareket ediyorlar. Biz bu evlerin parasını 20 yıl boyunca ödedik ve bize hizmeti böyle veriyorlar. Buradan önce deprem riski teşkil eden birçok yer neden buradan başlanıyor? Buraya yapacakları bir dükkan milyonlar ediyor. Burada 900 tane daire yıkıp bin 500 tane daire yapıyor. Kiracılara diyorlar ki dışarıdan kimseyi koyamayız. 600 kişiyi nereden getire-

ceksin o zaman. Bir kişi buradan 40 tane daire almış. Buradaki insanları atıyorlar evden, elektrikini ve suyunu kesip zor durumda bırakıyorlar sonra da satıyorlar. Burada her türlü oyun çevriliyor. Biz haksız olsaydık bırakıp giderdik burayı. Biz haklıyız, bütün haklarımızı da alacağız.

delenler yapan bir ailenin çocuğu bu. Amcası İBB İmar ve Bayındırlık Komisyonu'nun Başkanvekilliğini yürüten Osman Demir. Kendisi de AKP'de yöneticiydi burada belediye başkanı oldu. Orada kentsel dönüşüm adı altında dev dev binalar yaptılar. Yani bu işlerin rant için yapanlar, nereye

Hakan Plastik işçilerine dayanışma ziyareti

HABER MERKEZİ- 11 Haziran'da Tekirdağ Çerkezköy'de bulunan fabrikada greve çıkan Hakan Plastik işçilerine Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB), Deri, Doku-ma ve Tekstil İşçileri Sendikası'na (DERİTEKS) ve İnşaat İşçileri Sendikası (İnşaat-İş) tarafından dayanışma ziyareti gerçekleştirildi. Grev alanına "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganıyla girilirken, "GF Hakan Plastik İşçisi Yalnız Değildir, Birlikte Kazanacağız, Birlik Mücadele Zafer" şiarlı DDSB imzalı ozalit açıldı.

11 HAZİRAN'DA GREVE ÇIKILDI

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (DİSK) bağlı, Türkiye Petrol, Kimya ve Lastik Sanayii İşçileri Sendikası (Lastik-İş) üyesi işçiler Tekirdağ Çerkezköy ve Urfa'da fabrikaları bulunan Fischer Hakan Plastik Fabrikası'nda 11 Haziran'da greve çıktı.

Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerin-

de anlaşma sağlanamaması üzerine greve çıkan işçilerle patron arasında, 1 Ocak 2021'den bu yana yapılan

25 görüşmeden sonuç çıkmadı. Ücret zamları, birleşik sosyal yardım, sosyal yardımların 2 yıl artışı, erzak yardımları, giyim çeki ve aile yardımı konusunda hak ettiklerini alamayan

işçiler, İstanbul'da bulunan fabrikada 350, Urfa'da bulunan fabrikada 100'ü aşkın işçi ile greve başladı ve fabrikalarda üretim durdu.

BİZİM DE DİRENİŞİMİZ, BİZİM DE GREVİMİZ

Ziyarete DERİTEKS adına konuşan İstanbul Avrupa Yakası temsilcisi Veysel Arslan "İşçi sınıfının sendikaları, isimleri, tabelaları farklı olabilir, farklı konfederasyonlardan

olabilir ama işçi arkadaşlarımızın hakları üzerine uğradığı haksızlıklara karşı tavır, mücadele tavrıdır. Önemli olan sendikalı olmak ya da aynı sendikada olmak değil sınıf kardeşliği-

dir. Hangi gerekçeyle olursa olsun hem direnişler hem grevler bizim onurumuzdur. Sizin kadar bizim de direnişimiz bizim de grevimizdir." dedi.

Daha sonra DDSB temsilcisi söz alarak "Bu alan direnişiyse, motivasyonu ile buradaki inanç ve kararlılığıyla çok şey söylüyor. Teorik anlamda söyleyeceğimiz her şeyi pratik olarak ortaya koyuyor. Sınıf mücadelesine birçok şey katarak ve sınıf mücadelesinin hanesine bir kilometre taşı daha ekleyerek, bir kazanım kazanacağını düşünüyoruz" diyerek işçileri selamladı.

Ziyaret Grup İsyan Ateşi'nin grevi ve işçileri selamlamasının ardından marş ve türkülerle devam etti.

Dayanışma ziyareti "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Birlik, Mücadele, Zafer" ve "Direne direne kazanacağız" sloganlarıyla sona erdi.

Angel Halı işçilerinin direnişi kazanımla sonuçlandı

HABER MERKEZİ- Antep'te 28 Nisan'da telefonlarını fabrika girişinde teslim etmedikleri için Kod-46 ile işten atılan ve DİSK Tekstil Sendikası ile birlikte fabrika önünde direniş başlatan 63 Angel Halı işçisinin mücadelesi kazanımla sonuçlandı.

Patronun hiçbir haklarını vermeyeceğini söyleyerek tehdit ettiği işçiler, yaptıkları eylemlerin sonucunda, mahkeme öncesi ara bulucu sürecinde kıdem ve ihbar tazminatlarını alırken, patron; avukat ve arabulucu masraflarını ödemeyi de kabul etti.

Westmode işçileri ödenmeyen ücretleri için eylemde

HABER MERKEZİ- Westmode tekstil fabrikasında işçiler aylardır maaşlarını alamıyorlar. Yaşadığı mağduriyetten dolayı işçiler Mersin Güneykent'te bulunan firma önünde eylem yaptı.

Eylem öncesinde işçiler sabah saatlerinde Dev Tekstil sendika temsilciliğinde işçilerle bir araya geldi. Avukatların da katılımıyla gerçekleşen bu toplantıda verilecek mücadeleye için çeşitli kararlar alındı.

Toplantıda alınan kararların bir parçası olarak fabrika önünde eylem gerçekleştirildi. Eylemde "Hakkımız olanı istiyoruz! #LCWaikiki DEV TEKSTİL üyesi Westmode işçileri" şiarlı pankart açıldı. Eylemde Dev Tekstil Çukurova Temsilciliği tarafından açıklama yapıldı.

Açıklamada, bu firmanın da birçok yerde yaşandığı gibi merdiven altı üretim yaptığı belirtilirken, tabelasının bile olmadığı söylendi.

Yaklaşık 150 işçinin çalışmış olduğu bu firmada işçilerin yarısının hiçbir sigorta girişlerinin olmadığı, sigortasız gösterilenlerin ise sadece girişlerinin yapıldığı ve üç beş gün sigorta primlerinin yatırıldığı ifade edilerek; "İşçileri sigortasız çalıştıran patron bununla da yetinmeyerek altı aydan

başlayarak farklı farklı sürelerde, işçilerin ortalama 2-3 aylık maaşlarını vermeden ortadan kayboldu. Şimdi işçiler alacaklarını isteyecek bir yetkili bile bulamıyorlar" denildi.

İşçilerin bu mağduriyetinden sadece

Westmode firmasının sorumlu olmadığı söylenerek LC Waikiki tekeli de işçilerin yaşadıklarından sorumludur denildi. İşçilerin LC Waikiki'nin işini yaptığı belirtilerek gerekirse LC Waikiki şubeleri önünde de açıklamalar yapılacağı dile getirildi.

İşçilerin bu yaşadıklarının sorumlularından birinin de denetim yapmayan yetkililer olduğu dile getirilerek, "Bu kadar işçinin alenen sigortasız çalıştırılmasına rağmen firma yetkileri hakkında hiçbir soruşturma olmamıştır. Sigorta kayıtları neden denetlenmemiştir? Patronlar işte bu denetimsizliklerden güç alarak işçilerin haklarını yemektedirler. Denetim yapılmamışken böylesine bir

suç işlemiş olan patron şimdi güvenlik güçleri tarafından soruşturulacak mıdır? İşçilerin geriye dönük sigortalarının yatırılmasını, yaklaşık 400 bin TL civarı olan işçi alacaklarının eksiksiz verilmesini talep ediyoruz." denildi.

19. Onur Yürüyüşü'ne polis saldırısı

İSTANBUL- Onur Haftası dolayısıyla İstanbul Taksim'de yapılacak Onur yürüyüşü başlamadan polis kafelerde oturan LGBTİ+'lara saldırdı. En az 50 kişi işkence yapılarak gözaltına alındı.

Saat 17.00'da Taksim'de yapılması planlanan Onur yürüyüşü öncesi polis İstiklal Caddesi ve ara sokakları abluka altına aldı. Özellikle Mis Sokak ve Büyük Parmakkapı Sokak polis tarafından kapatılarak iki sokağa da çok sayıda polis konuşlandırıldı.

'ALIŞIN BURADAYIZ GİTMİYORUZ'

Polis saldırısı, işkencesi ve gözaltılara rağmen sokağı terk etmeyen LGBTİ+'lar, bayraklarını açarak, "Neredesin aşkım, buradayım aşkım", "Translar vardır, her yerde", "Alışın, buradayız, gitmiyoruz" sloganlarını attı. Mis sokağın iki girişinden çevik kuvvet polisleri bir kez daha kitleye saldırdı. LGBTİ+'ları çembere alan polis kalkanlarla kapatılarak burada işkenceyle çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

İstiklal Caddesi üzerinde Odakule'de toplanan LGBTİ+'lar basın açıklaması okumaya başlayınca polis saldırısı yaşandı. Saldırının ardından tekrar toplanarak Tünel'e doğru yürüyüş başlatan kitle, yürürken açıklamalarını okumaya devam etti.

CİHANGİR'DE AÇIKLAMA SONRA POLİS SALDIRISI

Cihangir'de polisin plastik mermili saldırısına "Bomba atıyorsunuz çocuklar uyuyor, korkuyorlar" şeklinde tepki gösteren bir kişiye polis önce hakaretler yağdırdı, tehdit etti. Ardından evinin kapısını zorla açtırarak şiddet uygulayarak gözaltına aldı. Polis şiddetine tepki gösterdiği için bir kişinin evinden gözaltına alınmasına çevredekiler tepki gösterdi.

Gözaltına alınan 47 kişi gece saatlerinde serbest bırakıldı.

Sivas Katliamı 28. yılında "Unutma, Unutturma"

İSTANBUL- Sivas Katliamı'nın 28. yıl dönümünde Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri İstanbul Şubelerinin çağrısı ile anma gerçekleştirildi. Kadıköy İskele Meydanı'nda yapılan eylemde 2 Temmuz 1993'te Madımak'ta yitirilenler anıldı.

Sivas'ta yitirilenler şahsında saygı duruşunda bulunarak başlayan program semah dönümlerine devam etti. Ardından okunan basın açıklamasında 28 yıl önce gerici ve katil bir sürü tarafından planlı ve organize şekilde yapılan katliama dair şunlar ifade edildi:

"Katliamın yaşandığı gün devlet yetkilileri şeriatçı güruhun toplanmasını ve kalabalıklaşmasını saatlerce seyrettiler. Bu insanlık düşmanı katiller kan ve intikam sloganlarıyla katliam için harekete geçerken hiçbir devlet gücü onlara değil müdahale etmek, herhangi bir hamle de dahi bulunmadı. Bu katiller planlı bir şekilde teşvik edilip yönlendirildiler. Katliamcı güruh önce etkinliğin yapıldığı Kültür Merkezi'ne saldırdı. Ancak orada bulunan canların direnişiyle püskürtüldüler. Şeriatçı-yobaz katil

sürüsü nefret saçarak, sloganlar ve tekbirler eşliğinde otele yönelip güvenlik güçlerinin gözleri önünde bu barbarca katliamı gerçekleştirdiler."

Açıklamanın devamında katillerin korunup kollandığına değinerek katliamların sürdüğü şu şekilde devam etti:

"Kürt halkının inkarından Roboski Katliamına, Ankara gar Katliamından, Suruç Katliamına, Diyarbakır'dan Antep'e kadar sayısını dahi unuttuğumuz katliamları yaşadık, gördük. Milyonlarca insanı açlığa ve yoksulluğa mahkûm eden bu iktidar Covid 19 pandemisini bahane ederek, insanların özel yaşam alanlarını kısıtlamıştır. Ülkede on binlerce esnaf iflas etmişken, insanlar intihar ederken AKP'nin derdi canlı müzik yasaklamaktır."

"KARANLIĞA TESLİM OLMAYACAĞIZ"

AKP-MHP iktidarının nefret ve inkârcı söylemleri yaşamın her alanında sürdüğü vurgulanarak şunlar ifade edildi:

"Bugün çok daha net görüyoruz ki o gün Madımak otelini kuşatan zihniyet, mafyalaşarak ülkeyi kuşatmış durumdadır. Bu nefret ve ötekileştirici söylemlerin bir sonucu olarak HDP İzmir il örgütüne yapılan saldırı sonucunda Deniz Poyraz katledilmiştir. Ama biz Aleviler, biz demokratlar, biz laikler, biz devrimciler, biz yurtseverler asla karanlığa teslim olmayacağız."

Açıklama 2 Temmuz günü Sivas'ta yapılacak olan anmaya çağrı yapılarak sona erdi. Aynı zamanda 2 Temmuz 19.30'da

İstanbul Emek ve Demokrasi Güçleri'nin Kadıköy İskele Meydanı'nda yapacağı açıklamaya çalışan çağrı yapıldı.

Polisin Partizan'a ait İbrahim Kaypakkaya silüetleri olduğu gerekçeyle flamaları engellemeye çalıştığı eylemde, "Sivas'ın ışığı sönmeyecek", "Sivas'ı unutma unutturma", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları atıldı.

Kayyum vali Tuncay Sonel hakkında soruşturma açılacak

HABER MERKEZİ- İçişleri Bakanlığının Dersim Belediyesi eski kayyumu Tuncay Sonel hakkında soruşturma izni vermemesi Danıştay'dan döndü.

Dersim Belediyesi'ni gasp eden Tunceli Valisi Tuncay Sonel hakkında Dersim Belediyesinin; "Usulsüzlük yaptığı, kamu zararına yol açtığı, ihaleye katılımı kısıtladığı, belediyeyi zarara uğrattığı" gerekçeleriyle yaptığı şikayetin soruşturulmasına izin veremeyen İçişleri Bakanlığının kararı Danıştaydan döndü.

BELEDİYEYİ 68 MİLYON LİRA BORÇLANDIRDI

Dersim Belediyesine 2017 yılının temmuz ayında kayyum olarak atanmış Eski Tunceli Valisi Tuncay Sonel hakkında, 30 Mart 2019 yılında yapılan yerel seçimlerin ardından seçim-

leri kazanan belediye yönetimi, belediye meclisi bünyesinden oluşturulan komisyonun raporu doğrultusunda "Usulsüzlük yaptığı, kamu zararına yol açtığı, ihaleye katılımı kısıtladığı, belediyeyi zarara uğrattığı" gerekçeleriyle İçişleri Bakanlığında şikayette bulundu. Araştırma neticesinde düzenlenen rapor dikkate alınarak Eski Tunceli Valisi Tuncay Sonel 'Kendisi hakkında ön inceleme yapılmasına gerek olmadığı' yönünde İçişleri Bakanına görüş sundu. İçişleri Bakanı da söz konusu araştırma raporuna dayanarak 20.11.2020 yılında 'Şikayetin işleme konulmaması' yönünde karar verdi.

DANIŞTAY KARARI İPTAL ETTİ

Bunun üzerine Dersim Belediyesi avukatı tarafından Danıştay 1. Dairesine itiraz edildi ve yapılan itiraz kabul edildi.

Danıştay 1. Dairesi verdiği kararda Sonel'in astı konumundaki B.K'nin dosyayı incelemesi durumuna dair atıfta bulunarak, "4483 sayılı Kanun'un 5'inci maddesinde izin vermeye yetkili merci veya izin vermeye yetkili merciin bulunduğu kamu kurum veya kuruluşunun içerisindeki teftiş kurullarından görevlendirilecek bir veya birkaç denetim elemanı veya hakkında inceleme veya araştırma yapılacak kişinin üstü konumundaki memur ve kamu görevlilerinden biri veya birkaçı tarafından yapılması gerekeceği tabiidir.

Aksi tutumun gerek yapılan inceleme veya araştırmanın gerekse bu inceleme veya araştırma raporuna dayanarak izin vermeye yetkili mercilere verilecek işleme konulmama kararının objektifliğini, sıhhatini ve hukukiliğini tartışmalı hale getireceği ve 4483 sayılı Kanun'un prensiplerine aykırı olacağı açıktır" denildi.

Bu Bir Provokasyon mudur?

Bir kişiyi ikna etmeye çalışmak o kişiye bir otorite yükler. O otorite şudur: Bunun doğruluğunu kabul etmek ya da etmemek senin elinde. Örneğin herhangi bir şeyde direten birisi koşulu da varsa umursamamayı tercih eder. Denklemi buradan kurarsanız ikna etmeye çalışan kişi, ikna edilenin tepkisizliği, vurdumduymazlığı karşısında uysal bile olabilir. Sözlü ikna etme çabası, kişinin işine gelmeyi kabul etmemesiyle birlikte uysallığa bürünür yani. “Ama bu doğru ne olur kabul et” sonucu çıkar ortaya. Ülkemizde yıllardır artan baskı ortamında kimin haklı olduğu meselesi de böyle bir denkleme hapsedilmiş durumda. Mücadelenin meşruluğu pratik içerisinde hissedilir, kavranır. Sürekli olarak devletin halkı suçlu pozisyona sürüklemesi, yapılan eylemlerin yasallığının tartışılması; devrimci, demokrat ve yurtseverleri saldırılar karşısında, bürokratları ve devleti kendi haklılığına ikna etmek gibi bir yanı sıra sürüklemekte. Öyle bir ikna ki bu durmayacağını bildiğin katile dur demek gibi. Faşist dediğin halde faşist değilmişçesine davranmak gibi.

İzmir’de Deniz Poyraz’ın katledildiği faşist saldırının ardından yaygınlık kazanan bir liberal söylem var. “Bu bir provokasyondur, oyuna gelmeyelim.” “Peki bu bir provokasyon mudur?” Demeden önce doğrusal düşünmek adına “Provokasyon nedir?” demekte fayda var. Provokasyonun kelime anlamı kışkırtmak. Yani bir de şöyle söyleyelim: Bu bir kışkırtma eylemidir. Kışkırtmaya gelmeyelim.

Çokça örneği olmakla birlikte emekçilerin yoğunlukta olduğu semtlerde, Kürtler, Türkler, Aleviler ve Suniler devlet tarafından karşı karşıya getirilmek istenir. Bunun birçok örneği vardır; mesela Kürt gençlerin polis yönlendirmesiyle Alevilerin ibadethanesini taşlaması bir pro-

vokasyondur. Devletin bu provokasyonla yapmak istediği de çok açıktır, toplumu kutuplaştırmak ve demokratik, siyasal talepleri bastırmaktır. Bu bir kışkırtmadır; Alevileri Kürtlere kışkırtmaktır. Açık terörist diktatörlüğün, tekçi; Türk ve Sünni modelini halka dayatmasıdır. Bu örnekler çoğaltılabilir; cemevinin bahçesinde kuran yakılmasına kadar gider.

Deniz Poyraz eli kanlı bir faşistin, fotoğraflarıyla tasdikli bir devlet köpeğinin saldırısında katledilmiştir. Bizim bildiğimiz anlamıyla devletin uyguladığı tarz bir provo-

dan katledildiğine; 2019 yılında Şirin Tosun’un Kürtçe konuştuğu için önce 6 faşist tarafından linç edilip sonra başından silahla vurulduğunu hatırlamak gerekir.

Yani biz bu olaylara birer provokasyon diyeceğiz? Ne ilk ne de son olan saldırıları doğru ele almak tutumumuza da belirler. Bu olayları bir provokasyon olarak ele almak şöyle bir ön kabulü de getirir; “Her şey biraz olması gerektiği gibidir, büyük yük tabloyu görüyorsunuz fakat bu bir provokasyondur.” Kışkırtmaya gelmeyelim ve olması gerektiği gibi olan durum devam etsin. “Pa-

saldırıları kınamak ya da lanetlemekle de kapatılmaz çünkü bütün bunlar mevcut olanı değiştirmek için şeyler değildir. Kendine uygun bir ikna barındırır. “Dönün bu yoldan, biz bunları kınıyoruz, bir şey olmamış gibi devam edelim.” Sözü söyleyenden bağımsız olarak bu faşist saldırının tek başına, öncesi ve sonrası yokmuş gibi kopuk ele alınması; bu eylemle Kürtlerle Türkler birbirine düşman ediliyor denmesi bu siyasi yönelime içkindir. Bu eylemle, Kürtler ve Türkler birbirine düşman edilmekten çok Türk ulusuyla eşit haklara sahip olmayan Kürt ulusunun mücadelesinin dev-

let tarafından kanla baskılanması söz konusudur. Bu baskılanmanın kırılacağı alanlar da elbette ki mücadele edilen pratik alanlardır. Harekete geçmek, dayanışmak, mücadele etmek ve elbette ki faşizme karşı örgütlenmektir. O zaman hâkim sınıfları, faşist iktidarı ve beslediği gerici kesimleri ikna etmek gereksinimi de oluşmayacaktır.

Devletin son yıllardaki yönelimiyle Türk ve Kürt halkını birbirine düşman etmek istediği açık. Yapılan saldırı ve saldırılar da

bu yönelimin bir “parçasıdır.” Ne yeni bir sürecin başı ne de bir sürecin sonu. Saldırı sürecinin bir parçasıdır. Yeni değildir. Bu sıradan olarak anlaşılmasın. Bir büronun silahlı bir faşist tarafından basılması elbette devletin kontra örgütlenmesinin de bir ifadesidir. Saldırı anlamında ise yıllardır devam eden bir sürecin parçasıdır. “Sokağa çıkmayın, hepimizi öldürecekler, onların istediği bu” diyenler çok fazla ciddiye alınmamalı. Devletin tam olarak yapmak istediği şeyin çığırkanlığını yapanlar, sanal medyadan bir şeyleri değiştirebileceğini sananlardır. Biraz da yerleri sıcak keyifleri yerindedir. Konuşmak ve eylemek arasındaki farkı anlamamış, konuşmanın, bir şeyi ifade etmenin o şeyi değiştirdiğini zannedenlerdir. Buna karşın devrimci saflarda örgütlenmek, bir güç olmak ve ezilen sınıfların politikasını üretmek gerekir.

kasyon değildir bu. Peki nasıl bir provokasyon? Bu söylemin içerisindeki liberalizm nereden gelmekte? Burada iki ana yaklaşım söz konusu. Birincisinde, bu eylemin yukarıdaki anlamıyla Türkler ve Kürtler arasında düşmanlık yaratmayı hedeflediği “ima” edilmekte. İkincisinde ise daha çok sanal medya kullanıcıları tarafından provokasyon kelimesine “ülke bir kan gölüne dönebilir, devlet insanları sokağa çekerek onları katletmek istemekte” anlamı yüklenmekte.

Yıllardır PKK üzerinden Kürt ulusal mücadelesi ve Kürt halkı “terörist” denilerek hedef gösterilmekte. Gazete, TV ve radyoda kullanılan nefret söylemleri saldırıları körüklemektedir. Yine de anda sıkışık kalmamak adına 2015’te Selim Serhed’in İstanbul Avcılar’da Kürtçe şarkı söylediği için faşistler tarafın-

sif durum korunmalıdır”. Yani siyasi iktidara, “Lütfen nefret söyleminde uzak durun, Türkler ve Kürtler kardeşler” denmelidir. Belki “ikna” olurlar değil mi?

Bizim için ikna sömürülen, ezilen kitlelerin haklılığı ve meşruluğudur. Bu, sınıfsal gerçeklerin ortaya koyduğu tarihsel bir olgu, “iknası” yüz yıllar boyunca gerçekleşmiş siyasi bir gerekliliktir. İsyan etmek haktır, meşrudur ve bugün bu isyan halkın devrimci şiddetinin tartışmasız meşruiyetidir. Biz devleti, düşman sınıfları, faşist gericiyi sözle, iyi niyetle, tehlike/provokasyon telkiniyle ikna etmeyiz. Onları “ikna” edebileceğimiz yöntemler devrimci eylem, devrimci şiddet ve proletarya diktatörlüğüdür.

Kürtler ve Türkler arasında açılan bu uçurumun buna bir provokasyon diyerek kapatılmayacağı açıktır. Bu

İstanbul Sözleşmesi'ni Direnerek Kazandık, Vazgeçmiyoruz!

İstanbul Sözleşmesi'nin 1 Temmuz 2021'de sona ereceğine ilişkin karar Resmi Gazete'de yayımlandı. İstanbul Sözleşmesi'nin kaldırılmasına ilişkin kararla birlikte biz Yeni Demokrat Kadın'ın da katılım sağladığı bir dizi eylem ve etkinlik gündeme geldi. Bu eylem ve etkinlikler kitlesel olmasıyla birlikte reformist anlayıştan kurtulamamıştı.

19 Haziran günü yine İstanbul Sözleşmesi kapsamında Maltepe miting alanında gerçekleştirilen etkinlik içerisinde düzen partilerinin de yer aldığı ve her ilden araç kaldırılmasına rağmen etkinliğe katılımın beklenilenin altında olduğunu söyleyebiliriz. Düzen partilerinin yalnızca temsiliyet düzeyinde alanda bulunduğunu söyleyebiliriz. Düzen partileri için esas mesele kadın mücadelesi, kadınların gasp edilen hakları değildir, İstanbul Sözleşmesi olsun ya da kadın mücadelesi açısından diğer kazanımlar olsun düzen partileri için tek amaç yalnızca oy devşirmektir. Kadın mücadelesine "destekleri" de kirli

siyasetlerinin ürünüdür. Bu yönüyle geniş ortaklık dezavantajları barındırırken düzen partilerinin tabanlarına ulaşım açısından avantajdır. Burada önemli olan kadın kitlelerine ulaşmayı hedeflerken sisteme kan taşımaktır. Diğer yönüyle gerçekleştirilen miting ses çıkarma, tepki gösterme anlamıyla değerlidir. Bir gecede bir

eylem etkinlik gerçekleştirilmiş, kadınlar her ajitasyon/propaganda amacıyla seslerini duyurmaya çalışmıştır.

Son dönem neredeyse en kitlesel geçen eylem ve etkinliklerin kadınların yaptıkları olduğunu görüyoruz. Kadınlar bir biçimde "örgütleniyor" ve örgütlülükleri doğrultusunda hak talebinde bulunarak sokaklara çıkıyor. Bunun çok değerli ve kadın mücadelesi açısından önemli bir yerde durduğunu belirtmeliyiz. Ancak bu "sokak" mücadelesi sistemin sınırları içerisinde hapsolan bir anlayışla şekilleniyor. O yüzden sığ bir biçimde nitelikten ziyade nicelik kendini dışa vuruyor yalnızca. Kadın mücadelesinde yürütülen geniş ortaklık (kadın mücadelesi sınıflar üstüdür anlayışının getirdiği dezavantajlı durum) genele de yayılan reformizm dalgasından daha çok nasibini alıyor. Bu sebeple eylemler kitlesel

olsa da gerçek düşmanı karşısına almaktan uzak, izinli sınırlar çerçevesinde ve ötesini zorlamadan ilerliyor. Elbette örgütsüz kadın kitlelerinin bu eylemlerde yer alması olumlu, kadınların hak bilincini kazanması açısından ileridir. Ve bu yüzden hakim olan anlayışa rağmen böylesi alanlarda olmak, örgütsüz kadın kitlelerine buralardan doğru ulaşmayı hedeflemek devrimci kadınların anlayışı olmalıdır. Hakim olan reformist anlayışı yıkacak olan da proleter kadın mücadelesidir. Proleter kadın mücadelesine dokunması ve şimdiden biriken öfkeyi bu alanlardan doğru örgütleyerek gerçek düşmana yönlendirmesi gerekmektedir.

Bundan ötürü devrimci kadınlar, kadın kitlelerinin bulunduğu her alanda olmaya özen göstermeli ama bunun yetersiz olduğunun bilincine vararak bulunduğu alanlarda proleter kadın mücadelesi anlayışını hakim kılmaya çalışmalıdır. Ancak bu şekilde kadın kitlelerini doğru politik hedefe yönlendirebilir, kadın kurtuluş mücadelesi açısından önemli mevziler kazanabiliriz.

Bir YDK üyesi

Mültecilerin evini basan ve tecavüz eden polisler, beraat aldı

HABER MERKEZİ- Urfa'da mültecilerin kaldığı eve arama kararı olmadan baskın yaparak, bir kadına tecavüz, 2 kadına da tacizde bulunan polisler, DNA eşleşmesi ve mağdur ifadelerine rağmen beraat etti.

'BİZ DEVLETİZ'

27 yaşındaki M.D. adlı mülteci kadın, 15 Mart 2019 tarihinde polis karakoluna verdiği ifadesinde 24 Şubat 2019 tarihinde gece saat 02.00'de Eyyübiye ilçesinde bulunan teyzesi H.H.'nin evinde misafir iken, kapılarının çaldığını, "Polis kapıyı aç" denildiğini, ardından silahlı kişilerin eve girdiğini kaydetti. M.D. eve giren polislerin A. A. M. adında teyzesinin oğlunun kafasına silah dayadığını, Komiser olan A.O.'nun kendisini evdekilerden ayrı başka bir odaya götürdüğünü, burada "Sen araniyorsun, sahte pasaport ve kimlik taşıyorsun, dediklerimi yapmazsan uyuşturucudan 15 yıl yatırırim. Biz devletiz" denilerek tehdit

imzayla sözleşmeden geri çekilmenin kabul edilmeyeceği, kadınların bu noktada sözünün olduğu ve sessiz kalmayacağı tüm bu süreç boyunca ortaya çıkmıştır. Sözleşmeden çekilme gündeme geldiğinden bu yana neredeyse her alanda, her biçimde

yoluyla tacize uğradığını ifade etti. Komiserin elinden telefonunu alarak kendisini aradığını ve bu şekilde numarasını kaydettiğini anlatan M.D., tacizin devam ettiğini, sonrasında da kendisinin telefonla arandığını ancak korkudan cevap vermediğini belirtti.

TECAVÜZ EDİLDİ

M.D ile aynı evde bulunan H.H. (43) adlı mülteci kadın ise, 15 Mart 2019 tarihinde kollukta verdiği ifadesinde, polislerin evde bulunan çocukları bir odaya topladıklarını, bir şahsın M.D.'yi başka bir odaya götürdüğünü, M.D.'nin götürüldüğü odanın kapısının yarı açık olduğunu, M.D. ile birlikte odaya giren şahsın M.D.'nin kollarına ve omzuna dokunduğunu anlattı. H.H., Hakan olarak tanıtılan (polis B.G.) bir şahsın kendisini başka bir odaya götürdüğünü ve birlikte olmayı teklif ettiğini ifade etti. Hakan adlı şahsa çocuğu ve torunları olduğunu söylemesine rağmen şahsın kendisine tecavüz ettiğini kaydetti. H.H. kendisine tecavüz eden şahsın B.G. adlı polis olduğunu kollukta tehis etti.

1'İ TUTUKLANDI

M.D., H.H., F.D ve A.A.M adlı kişiler ifadelerinde 4'ü polis 5 kişi hakkında şikayetçi ve davacı olduklarını belirtti. Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen soruşturma kapsamında olaya karışan polis memurları B.G., A.O., M.K.Ş. ile H.Y.Y. ve İ.H.P. adlı sivil şahıs tespit edildi. 4'ü polis 5 kişi 16 Eylül 2019 tarihinde savcılığa ifade verdi. Polis memuru B.G. 17 Eylül 2019'da 1'inci Sulh Ceza Hakimliği tarafından tutuklanarak cezaevine konuldu. 5 isim savcılıkta verdikleri ifadelerinde kendilerine yöneltilen suçlamaları reddetti.

DNA POLİSİN

15 Mart 2019 tarihinde kolluğa ifade veren H.H. olay günü üzerinde olan pijama ve atletini polis ekiplerine rızazen teslim ettiğini, Van Jandarma Kriminal Laboratuvarı Müdürlüğü'ne gönderilen bu elbiseler üzerinde biyolojik inceleme yapılması talep edildiği, 25 Temmuz 2019'da hazırlanan raporda B.G.'den alınan DNA örneklerinin H.H.'nin elbiseleri üze-

rinde tespit edildiği ortaya çıktı. Tüm aşamalarda eve zorla girmelerini ve tecavüz ile taciz suçlamalarını reddeden polislerin, olayın sabahı evin kapısını bilgi amaçlı çalıp, itiraz üzerine bölgeden ayrıldıkları doğrultusunda tutanak hazırladıkları ve imzaladıkları ortaya çıktı.

BERAAT ETTİLER

1'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen kamu davasında B.G. 30 Ocak 2020 tarihinde görülen duruşmada tahliye edildi. Savcılık, yapılan yargılamanın sonucunda verdiği mütalada, sanıkların cezalandırılması için "Yeterli, şüpheden uzak" delil bulmadığı için sanıkların beraatını, müştekiler için ise "İftira atma" suçlaması ile Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunulmasını istedi. Mahkeme savcılığın mütalası doğrultusunda polisler ve sivil şahıs hakkında ayrı ayrı beraat kararı vererek, müştekiler hakkında "İftira atma" gerekçesi ile savcılığa suç duyurusunda bulundu.

Deniz Yüzeyinde Görünen, Sistemin Çürümüşlüğüdür!

Marmara Denizi'nde yaşanan çevre kirliliği her geçen gün büyüyor. Şubat ayından itibaren görünür olmaya başlayan ve kısa sürede salgın gibi yayılan müsilaj (deniz salyası) tabakaları Marmara Denizi'nin ölümle burun buruna getirildiğini göstermiştir. Devlet sözcüleri müsilaj salgınını doğal-geçici bir olaymış gibi sunarak önemsizleştirmeye çalıştıysa da bunun sistem eli ile yaratılmış büyük bir çevre felaketi olduğu kısa zamanda ortaya çıkmıştır. Bu

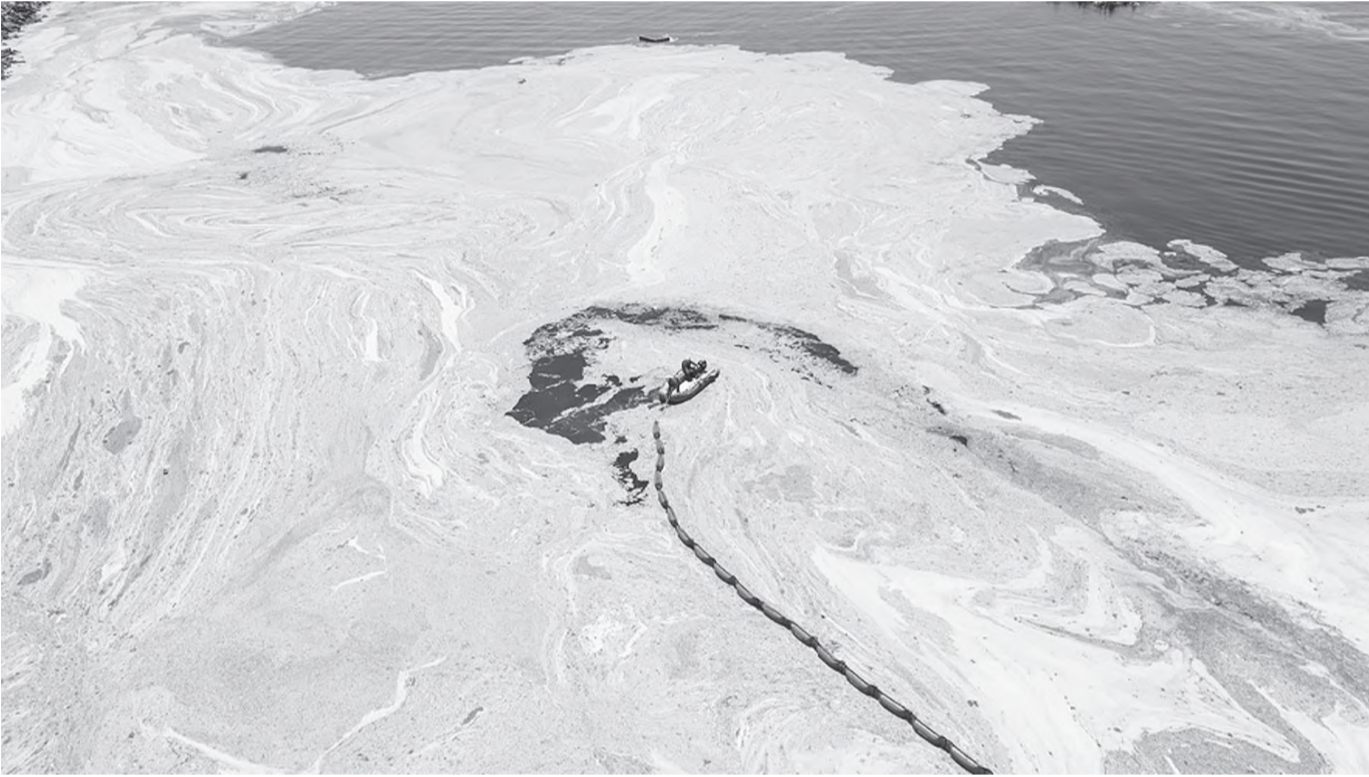
kılmadıkça doğanın çektiği eziyetin de son bulmayacağı ortadadır.

Bilimsel adlandırması müsilaj olan günlük dilde deniz salyası olarak isimlendirilen olay, kirliliğe bağlı olarak deniz yüzeyinde yaşayan fitoplankton denilen mikroskobik canlıların aşırı çoğalması ile ortaya çıkmaktadır. Müsilaj, "fitoplankton"ların salgıladığı, sudan daha az akışkan olan zararlı bir sıvıdır. Bu olay deniz kirliliğinin bir sonucudur.

dırdığını, kolera gibi birçok bakteri ve virüse ev sahipliği yaptığını belirtmektedir.

Özel olarak müsilaj, genel olarak çevre sorununu yaratan ise emperyalist-kapitalist sistemdir. Bir başka ifade ile müsilaj ve diğer çevre felaketleri sonuç, emperyalist-kapitalist sistem sebeptir. Bunun nedeni kapitalist sistemin kârı esas alan doğasıdır. Sermaye durmadan birikme ve daha fazla kâr elde etme çabasında-

çıkarmak için ormanlar talan edilir, göller kurutulur vb. Doğal kaynaklar ve doğa, sermayenin insafına terk edilir. Öte taraftan üretim faaliyetlerinin çevreye verebileceği zararı önleyebilecek, en azından azaltabilecek önlemler, kapitalistlere ek bir masraf yükleyip kârlarını azaltacağı için ya hiç alınmaz ya da göstermelik düzeyde kalır. Özellikle yarı sömürge ülkelerde bu daha net görülür. Zayıf sermaye birikimi nedeniyle yarı sömürgelerdeki komprador burjuvazi, arıtma tesisleri, fabrika bacalarına filtreler takma gibi basit önlemlere bile kaynak ayıramaz. Oysa emperyalist kapitalist ülkelerin burjuvazisi sermaye birikiminin fazla olması nedeniyle görece olarak sermayelerinin bir miktarını bu tür önlemler için ayırabilmekte, bunun yarattığı maliyetleri ise meta fiyatlarına ekleyerek fazlası ile geri alabilmektedir. Ancak yarı sömürgeler arıtma tesisi gibi uzun vadede kâr yapmalarını sağlayacak sabit sermaye yatırımlarını gerçekleştirebilecek sermaye birikimine sahip değildir. Bu sebeple yarı sömürgelerde çevrenin kirlenmesi çok daha üst boyutta yaşanmaktadır. Örneğin son açıklanan hava kirliliği raporunda listenin ilk sıralarında Hindistan, Pakistan, Afganistan ve Bangladeş gibi yarı sömürgelerin olması tesadüf değildir. Öte yandan yarı sömürgelerde sanayileşmenin zayıf olması nedeniyle yüksek teknoloji gerektirmeyen inşaat ve madencilik gibi çevreye daha çok zarar veren sektörler ekonominin motor gücü olur. Bu durumda yarı sömürgelerdeki çevre sorununun daha derinden yaşanmasının nedenlerinden birisidir. Bu ülkelerde ekolojik denge açısından en hassas bölgeler dahi inşaat ve maden şirketlerinin talanına açılmaktan kurtulamaz. Bu sektörlerde yatırımlar yapmış gözü doymaz kompradorlar emperyalist tekellerle iş birliği içerisinde rant ve kâr hırsıyla ülkenin her tarafını talan eder. Birçok yarı sömürge ülkede benzer bir tablo yaşansa da ülkemiz hâkim sınıfları çevre katliamı alanında rekor üstüne rekor kırmaktadır. Karadeniz'deki derelerin HES'lerle kurutulması, İkizdere'nin taş ocağı, Kaz Dağları'nın altın madeniyle talan edilmesi gibi son bir iki yıl içinde yaşanan örnekler bile ülkemizde yaşanan tabloyu özetlemeye yeter. Bu

felaket, bir avuç egemenin, üretim maliyetlerini azaltıp kârlarını arttırmak adına, sanayi atıklarını hiçbir arıtma işlemine tabi tutmadan on yıllar boyunca Marmara Denizi'ne boşaltmasının sonucudur. Egemenler, devletin tam desteğini de arkalarına alarak, azami kâr uğruna nasıl gölleri kurutmuş, ormanları talan etmiş, "iş kazası" kisvesi ile işçileri katletmişlerse, Marmara'nın da canına kast etmiş ve onu ölü bir deniz haline getirmişlerdir. Bir mafyanın itirafları ile ortaya saçılan sistemin pislikleri, Marmara'nın yüzeyinde de kendini "müsilaj" olarak göstermiştir. Üretimin yegâne gayesinin kâr olduğu, bir avuç mülk sahibinin çıkarlarından başka bir şeyin umursanmadığı sistemin yalnızca insanın-toplumun değil, doğanın da amansız bir düşmanı olduğu bugün yaşananlarla bir kez daha kanıtlanmıştır. Dolayısıyla çevre sorununun bir devrim sorunu olduğu, sistem yı-

Deniz, özellikle sanayi atıkları ile kirlendiğinde fitoplanktonlar aşırı beslenme ve çoğalma imkânı buluyorlar. Fitoplanktonlar, oksijen üreten tek hücreli canlılardır. Normalde deniz yaşamı için fevkalade önemli olan bu canlıların aşırı çoğalması ekolojik dengeyi de bozmaktadır. Kirliliğin yarattığı stresin de etkisiyle bu canlılar oksijen yerine müsilaj salgılamakta, bu sıvı da deniz yüzeyini ve içerisini kaplayarak tabaklaşmaktadır. Bu durum denizdeki oksijen miktarını da azaltarak diğer canlıların hızla ölmesine yol açmaktadır. Denizdeki ekolojik dengenin bozulması, denizdeki canlı yaşamının tehlikeye girmesi, ekosistemi de tehlikeye atmaktadır. Yani müsilaj yalnızca bir görüntü kirliliği olarak ele alınamaz. Bu salgının insan sağlığını da oldukça olumsuz etkilediğini belirtmek gerekir. Zira bilim insanları müsilaj tabakalarının yoğun bir şekilde karbonhidrat ve yağ barın-

dır. "Kişiselleşmiş sermaye" olarak kapitalist de her ne pahasına olursa olsun, kârını arttırma peşinde koşar. Doğası gereği büyümeyen, yerinde sayan sermaye ölmeye mahkûmdur. Burada rekabet temel itici güçtür. Pazarların sınırlılığı, kapitalistleri yıkıcı ve bir o kadar da acımasız bir rekabete sürükler. Kârını sürekli arttırmayan, durmadan büyüyüp yeni alanları talan etmeyen kapitalistin rekabette ayakta kalma şansı yoktur. Azami kâr ve pazarlarda hakimiyet peşinde koşan kapitalistler, toplumsal ihtiyacı-talebi dikkate almadan sınırsız bir üretim eğilimindedirler. İhtiyaç için, kullanım değeri için değil; kâr için, değişim değeri için üretim yapılır. Oysa ki sermayenin bu eğilimine karşın kaynaklar sınırlıdır. Kâr dürtüsünün de etkisiyle ortaya çıkan üretim anarşisi, toplumun ihtiyacı-talebi olmamasına karşın kaynakların sınırsızca tüketimine yol açar. Örneğin hammaddeleri

Doğası gereği büyümeyen, yerinde sayan sermaye ölmeye mahkûmdur. Burada rekabet temel itici güçtür. Pazarların sınırlılığı, kapitalistleri yıkıcı ve bir o kadar da acımasız bir rekabete sürükler. Kârını sürekli arttırmayan, durmadan büyüyüp yeni alanları talan etmeyen kapitalistin rekabette ayakta kalma şansı yoktur. Azami kâr ve pazarlarda hakimiyet peşinde koşan kapitalistler, toplumsal ihtiyacı-talebi dikkate almadan sınırsız bir üretim eğilimindedirler.

öyle bir gözü dönmüştür ki sırf kâr ve rant uğruna binlerce yıllık insanlık mirası Hasankeyf'i sular altına gömmüştür!

Marmara Denizi'nde yaşanan müsilaj salgını da kapitalistlerin bu kâr aşkının bir ürünüdür. Bilindiği gibi Marmara, sanayi tesislerinin en yoğun olduğu bölgedir. Ülkedeki üretimin büyük bölümü bu havzada yer alan tesislerde gerçekleşmektedir. Bu bölgede üretilen atıklar (tekstil, petro-kimya gibi zehirli atıklar üreten sektörler dahil) onlarca yıldır, hemen hemen hiçbir arıtma işlemine tabi tutulmadan Marmara'ya atılmaktadır. Birçok fabrika arıtma tesisine sahip olsa da özellikle elektrik fiyatlarının yüksek olması nedeniyle masraftan kaçınıp kârını arttırabilme adına patronlar bu tesisleri çalıştırmamaktadır. Arıtma yükünden kurtulabilmek adına patronların bakanlık görevlilerine yıllarca rüşvet verdikleri de bilinmektedir. Hatta kimi dönemlerde iktidardaki partilerin yaptıkları "yasal düzenlemeler" ile birçok patron, arıtma tesisi kurmak veya bunları işletme zorunluluğundan muaf tutulmuştur. Bu şekilde on yıllardır Marmara'nın sanayi atıkları ile kirlenmesinin sonucunda müsilaj salgını ortaya çıkmış, Marmara Denizi öldürülmüştür. Ayrıca arıtma masraflarından patronları

kurtarmak için bizzat devlet eli ile atık sular denizin derinlerine deşarj edilmektedir. Bu işlemin yıllar geçtikçe Marmara Denizi'ni öldüreceği bilim insanları tarafından dile getirilmiştir. Dolayısıyla göz göre göre gelen bir çevre katliamıdır. AKP ve CHP başta olmak üzere tüm düzen partileri bu katliamın sorumlularıdır.

Marmara'daki felaketin ayyuka çıkması ve halkın bu duruma tepki göstermesinin ardından iktidar sözcüleri timsah gözyaşları dökmeye başlamıştır. Halkın tepkisinin sisteme yönelmesini önlemek adına AKP, sanki bir şeyler yapıyormuş gibi görünmek için Marmara ile ilgili "çalıştaylar" düzenliyor, bir dizi "eylem planı" açıklıyor. Ancak aynı süreçte Marmara'nın ölümünü daha da hızlandıracak bir rant projesi olan Kanal İstanbul'un yapımında ısrar ederek, İkizdere'de doğasını korumaya çalışan köylülere azgınca saldırarak bu konuda ne kadar samimiysiz olduklarını her defasında ortaya koymaktadırlar. Zaten Marmara'ya ilişkin alınan sözde önlemler de çöp toplarmış gibi deniz yüzeyinde müsilaj tabakalarını toplamanın ötesine geçmemiştir. Müsilaja ve dolayısıyla denizin ölmesine neden olan kirliliği ortadan kaldırmak, Marmara'nın ölmesine neden olan kirliliği ortadan kaldırmak, kirlenmesini

önlemek yerine deniz yüzeyinden müsilaj tabakası toplanıyor ve bu sorunun esas nedenleri gündeme dahi gelmiyor. Nitekim müsilaj felaketinin ayyuka çıkmasının ardından dahi sanayi atıkları hiçbir arıtma işlemine tabi tutulmadan denizin dibine deşarj edilmeye devam ediyor. Egemenler yalnızca sonucu ortadan kaldırmaya, yaşanan felaketin görünür olmasını engellemeye çalışan bir takım palyatif tedbirlerle yetinmektedir. Çünkü egemenlerin derdi Marmara'yı kurtarmak değildir. Egemenlerin derdi, müsilaj tabakalarını toplayıp kirliliği görünmez kılarak halkın tepkisini soğurmaktır.

Egemenlerin kâr için işlemeyeceği cinayet yoktur. Şimdi, yıllardır sistematik bir şekilde işlenmiş cinayetlerin çürümüş cesetleri su yüzüne çıkmıştır. Timsah gözyaşları ile "Bunu kim yaptı, katil kim?" diye utanmadan da sorabiliyorlar. Katil bellidir, burjuva-feodal sistemdir.

Burjuva muhalefetin bu sorun çerçevesinde takınmış olduğu tutuma da parantez açmak gerekir. Halkın çevre katliamlarına karşı tepkisinin her geçen gün büyüdüğünü gören burjuva muhalefet, sözde çevreci pozlarına bürünerek iktidara "sert eleştiriler" getirmektedir. Elbette burjuva muhalefetin buradaki esas amacı halkın biriken öfkesinin sistem dışına taşmasını önlemektir. Zira yarı sömürge yapı nedeniyle sistem çevre meselesinde kendi içinde görece "radikal" çıkışlara müsaade etmemektedir. Ülkemizde "Yeşiller Partisi"nin dahi kurulma çalışmalarına izin verilmemesi bunun göstergesidir. Yani gözünü kâr ve rant hırsı bürümüş olan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, zayıf sermaye birikimi nedeniyle çevre konusunda sistem içi birtakım iyileştirmelere-reformlara dahi tahammülü yoktur. Bu

nedenle çevre mücadelesi alanı devrimci-demokrat güçlere kapatılmaya, halkın bu alandaki tepkisi de burjuva partileri ile sistem içinde eritmeye çalışılmaktadır.

DOĞANIN ÇEKTIĞİ EZİYETE SON VERECEK OLAN DA SOSYALİZMDİR

Bu noktada devrimcilere önemli görevler düşmektedir. Çevre sorunu bir bütün emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı bir sorundur. Bugün İkizdere'den Dersim'e, Karadeniz'den Kaz Dağları'na, talan edilen doğanın tek sorumlusu emperyalist-kapitalist sistemdir. Dolayısıyla kâr sisteminin esas olduğu emperyalist-kapitalist sistem yıkılmadıkça çevre sorunu da çözülemez. Sistemi yıkmanın yegâne yolu da mevcut devleti paramparça ederek, işçi sınıfı ve ezilenlerin iktidarını kurmaktan geçmektedir. Bu sebeple çevre mücadelesi, Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu gerçekleri halka, bitmek bilmeyen bir sabır ve enerjiyle anlatmak da biz devrimcilerin omuzlarına yüklenmiş bir görevdir. Bir bütün düzen partilerinin bürünmüş olduğu sahte doğasever pozları teşhir etmek önceliklerimizden biri olmalıdır. Bununla birlikte kimi küçük burjuva çevreci hareketlerin sistemi hedeflemeyen mücadele anlayışlarını da eleştirmekten geri durmamalıyız. Devletin çevre katliamlarında oynadığı rolü teşhir etmeliyiz. Devletin, zenginlerin devleti olduğunu ve bu katliamları devletin desteğini alarak gerçekleştirdiklerini halka anlatmalıyız. Zaten devlet de her seferinde doğasını koruyan köylülere, emekçilere kimin yanında yer aldığını ailen ilan etmektedir.

Tüm bunları gerçekleştirebilmek için çevre sorununu daha çok gündemimize almalı, halkın çevre katliamlarına karşı her geçen gün artan kendiliğinden eylemliliklerine daha çok dahil olmalı ve yön vermeliyiz. Alanı düzen partilerine bırakmayalım. Aksi halde bu alanda gitgide büyüyen öfke düzeniçine kanalize olacaktır.

Kâr için değil ihtiyaçlar için üretim yapan bir sistem olmadan çevre sorunu ortadan kalkmaz. Bu sistem de ancak devrimle kurulabilir. O zaman tüm enerjimizi onu kurmak için verilen mücadeleye seferber edelim!

Devrimimize Işık Tutan Devrimci

Bir çete reisinde temsil olunan bir grubun saf dışı bırakılmak istenmesiyle devletin zorba ve halk düşmanı karakterini belirleyen unsurlardan biri Susurluk'tan sonra bir kez daha deşifre oldu. Belli bir kesimin şaşkınlıkla karşıladığı, "yeni" veya "olağandışı" denen bu durum bizim için malumun ilanından ibarettir. Devlet henüz kurulma sürecindeyken de, sonrasında da bugün mafya dediğimiz oluşumların desteğini ve hizmetini varlığının bir parçası olarak görmüştür. Susurluk'ta bir kaza sonucu açığa dökülen ilişkiler bugün bir mafia liderinin üstelik pek yurtsever, pek halk taraftarı ve tarih bilgisi ve devlet terbiyesi ile kendisini yetiştirmiş bir edayla çektiği videolarla ortalığa saçıldı. Bir kez daha devletin kimin devleti olduğu ve kimler için çalıştığı sorusunun pratik yanıtları geçmiş, günümüzü ve kavranabildiği ölçüde geleceğimizi aydınlattı.

İçinden geçtiğimiz sürecin zorlukları hakkında bilumum burjuva tayfada uzun zamandır ortaklaşmış bir kanı bulunuyor: AKP ile açıklanan "yeni devlet mekanizması"nın bilindik devlet anlayışından, davranışından, tecrübesinden farklı olduğu, yaşananların cumhuriyet kazanımlarıyla çeliştiği, cumhuriyet düzenine aykırı olduğu ilen edilmektedir. Bunun üzerinden de bu yeni zorbalık düzeninin, yani AKP düzeninin bir geleceği olmadığı ye da olamayacağı savunulmaktadır. Hiç kuşkusuz halk düşmanı ve ileri derecede zorbalığa dayanan bu düzenin bir geleceği yoktur. Nihayetinde halkın çıkarlarıyla temelden çelişmeli bu düzen karşısında halkın öfkesi büyüyecek ve egemen sınıflar halkın öfkesinin yönetebilmek için onu, "yeni" bir hükümete yol vermek üzere alaşağı edecektir! Ne var ki bu düzenin "yeni" değil, bilindik "cumhuriyet düzeni" olduğu gerçeği orta yerde durmaya devam edecektir.

Bu kanının temel nedeni bugün AKP'de somutlaşmış olan faşist kültürün varlığını başından itibaren "tahammül edilemez" bir tür zorbalığa tamamen bağlamış olmasıdır. Burjuva devletlerin gelişen, güçlenen, yeni bir ekonomik yapının başında ve büyük bir hızla dünyaya

yayılan devasa bir sermayenin yöneticisi durumunda olan burjuva sınıfının tarihsel birikimine ve tecrübesine dayanan özellikleri ile bizimki gibi ülkelerdeki devlet özellikleri arasında önemli, nitelik bakımından ayırt edici farklar vardır. İbrahim Kaypakkaya bunu özellikle feodal karakterin korunması ile açıklar. Cumhuriyet döneminin farklı hükümetlerinde ama neredeyse sürekli olarak tanık olduğumuz aşırı zorba yönetimlerin temel nedeninin feodal karakterin korunması olduğunu söyler İbrahim. Türkiye'de burjuvazi başından itibaren zayıf bir burjuvazi olduğundan, aynı zamanda emperyalizme bağlı ve feodal yapılarla da işbirliği içinde olmuştur. Her ne kadar özellikle Avrupa ülkelerinde egemenleşen burjuvazinin birikimini ve temel yönetme biçimlerini, geliştirdikleri düzen araçlarını benimse de bu burjuvazi hiçbir zaman feodal yapıdan ve emperyalizmden ayrı bir yönetme bilincine ve yeteneğine sahip olamamıştır. Bunun temel nedeni kendi başına, bağımsız hareket edebilecek bir güce hiçbir zaman sahip olamamasıdır. Sermaye bakımından, dolayısıyla da bununla somutlaşabilecek ve sağlamlaşabilecek kültür bakımından Türkiye'deki burjuvazi başından itibaren yönetmede zorbalık esasına dayalı bir anlayışla hareket etmiştir. Azımsanmayacak bir kesim sözkonusu zorbalık düzeninin özellikle ilk dönemlerini feodal kesimlere yönelik başvurulması kaçınılmaz şiddet ile açıklamaktadır. Oysa iyi ve bilimsel bir tarih incelemesi bize göstermektedir ki bu zorbalığın mağdurları feodaller olmamıştır. Feodalizm cumhuriyetin kuruluşunda ve başka bir dönemde de hiçbir zaman saldırıya uğramamıştır. Bunun istisnası olabilecek tek örnek Kürt isyanları sırasında kimi feodal unsurların da devlet şiddetine maruz kalmasıdır. Şimdi çok daha iyi biliyor olmalıyız ki bu devlet şiddetinin nedeni de feodal yapı değil, Kürtlerin ulusal yöndeki gelişimi ve dolayısıyla ulusal talepleri olmuştur. Kürt ulusunda varlığını sürdüren feodal yapılar çıkarları gereği ulusal mücadeleye katıldıkları her durumda ağır bir şiddete maruz kaldılar. Avrupa burjuvazisine özenmekte bir çok alanda sınır tanımayan Türk burjuvazisi hiçbir zaman devlet yö-

netiminde başrolü alamadı.

Bugün AKP iktidarında daha önce adı sanı duyulmamış, yeni "burjuvalar"la, sermaye sahipleriyle karşılaşmamız bugüne özgü bir durum değildir. Her dönemin, kurulu ilişkilerle bağıntılı türedileri olmuştur. Bugün özellikle mafiada somutlaşan ama bununla beraber çeşitli sektörlerde gördüğümüz, yakın geçmişten öte tarihi olmayan şirketlerle karşılaşmıyor olmamızın temel nedeni hiç kuşkusuz devletin vatandaşlarına sunduğu olanaklardan bir takım "zeki" bireylerin faydalanma becerisi göstermeleri değildir. Bugün olduğu gibi dün de bu "zeki veya şanslı bireyler" devletten beslenmekten başka bir iş yapmıyorlar. Devlet bu unsurlara, zayıf ve bağımlı burjuvazisinden ötürü iş yaptırmakta, dolayısıyla "zenginleşmeleri"ne fırsat vermektedir. Feodallerin üretim tarzıyla ve zayıf burjuvaziyle de asla başarılacak kapitalist ilerleme bizimki gibi ülkelerde devlet olanaklarının esasta feodal karakterdeki ranta ve talana dayalı özgün bir nitelik kazanmıştır. Toprak devrimi karşısında her zaman gerici bir davranış geliştirmiş Türk egemen sınıflarının bugün mafiada somutlaşan işbirlikleri şaşkıncı olmadığı gibi bugüne özel de kabul edilemez. Bu gördüklerimiz devletin dayandığı sınıfların kaçınılmaz biçimleridir. Tabii ki Avrupa'da da yer yer bu ilişkilerin varlığına tanık olduk, oluyoruz. İtalya bu bakımdan akla gelen ilk örnektir. Fakat orada bunun istisna olduğu ve tahammül edilmez noktada kesilip atılabildiği bilinmektedir. Zira burjuva devlet sisteminin temeli kapitalist üretim tarzıdır. Kapitalist üretimin gelişim yönü ile çeliştiğinde bu yapılar tahammül edilemez olurlar. Oysa Türkiye'de tanık olduğumuz şey tahammül edilemez olanın ulusal burjuvazinin üretime dayalı gelişimi olmuştur ya da köylülerin toprak talebi! Bugün "çevre sorunu" kapsamında değerlendirilmekte olan toprak, mera, yayla tala-

nına karşı köylü öfkesinin temelinde toprak sorununun olduğu açıktır.

Türkiye'de egemen sınıflar için hiçbir "burjuva kural" veya burjuva ilke yerinden edilemez, değiştirilemez, çiğnenemez değildir. Hatta kapitalist ülkelerde istisna olan bu türden hareketler Türkiye gibi ülkelerde aksine, kuraldır. Bu nedenle buralarda "Anayasa" hiçbir zaman lafzına uy-

gun kurgulanmamıştır. "En demokratik Anayasa" olarak tanıtılan 1961 Anayasası dahi hemen her ilkesel konuda bağılıdır; her burjuva ilke burada da feodal ve emperyalist ilişkiler kapsamında kısıtlanmıştır. Övülme gerekçesi önemli ölçüde egemen sınıf kliklerinin çatışmasında dada muhafazakar kabul edilen kesime yönelik sınırlamalar içermesidir. Tabii, esası içermese de, dünyadaki devrimci demokratik gelişmelerden kaynaklandığı söylene de esas olarak kitlelerin yönetilebilmesi için kurgulanmış kimi burjuva hakların da bu Anayasa'da yer aldığını belirtmek gerekir... Türkiye'de, burjuva ilkeler genellikle çiğnenir, korunup geliştirilmez. "Bir defa çiğnemekle Anayasa değişmez" sözü bizim gibi ülkelerde kuraldır. Şimdiki Anayasa'nın tüm gerici karakterine rağmen egemen sınıflarca delik deşik edilmiş olması ve üzerinde "hemfikir" olunmasına rağmen "çağa uygun"

Bilginin Rehberliğine İnanıyoruz!

bir Anayasa'nın yazılmaması, daha doğrusu onaylanmaması da aynı nedene dayanmaktadır. Bu devlet bilindik türden bir burjuva devlet değildir; feodal ve emperyalizme bağlı komprador burjuvazinin kaçınılmaz ürünü olan esas olarak bürokrat karakterde bir devlettir. Türedilerin her dönemki varlığı, mafia ile iş tutma özelliği ve klikler arası

rın siyasete burjuvazinin çıkarları kapsamında dahil edilmesinden ibarettir. Son yıllardaki seçimler bu gerçekliğin altını kalınca çizmiştir ve halihazırdaki seçimler de çizmeye devam etmektedir!

Türkiye'de devlet daha baştan zayıf bir burjuvazinin varlığında feodalizmin ve emperyalizmin bir aracı olarak inşa olduğundan bugün yaşadıklarımız kaçınılmaz ya da normal sonuçlardır. Şaşıranların ya da son yaşananları burjuva devlet yapısı içinde açıklamaya çalışanların temel yanışı Türk devletinin bu özelliğini anlamamaları ve kuruluşa olan bağlılıkları nedeniyle inkar etmeleridir. Zayıf bir burjuvazinin varlığında "burjuva devlet" feodal beylerin ve komprador burjuvazinin çıkarlarını temel alır; buna göre şekillenen devlet "kendi işlevi içinde" zayıf burjuva sınıfa olanaklar sağlar ve bürokratik burjuvazinin yönetiminde bağımlı bir devlet yapısına yol açar. Bu devlet burjuva devletlerde gördüğümüz bağımsız hareket etme yeteneğine hiçbir biçimde sahip olamaz. Dolayısıyla mafya örgütleri de dahil olmak üzere tüm "zorba" yapıların nemalanabildikleri bir düzene sebep olurlar.

Dolayısıyla bugün yaşanan çatışmaların sadece AKP'yi deşifre ettiği sanılmamalıdır; deşifre olan tüm devlettir. Muhafif düzen partilerinin bu durumdan hoşnutsuz oldukları ve bunu değiştirmek için güvenilebilir olmasalar da geçici olarak ya da istisnai bir politik tutum olarak desteklenebilir, en azından dayanışılabilir oldukları asla düşünülmemelidir. Devleti sınıfsal olarak analizi etmeyenlerin ve bundan yola çıkmayanların, dolayısıyla devleti, daha doğrusu faşizmi bir sınıfsal gerçeklik olarak değil kişisel hırsların bir sonucu olarak ya da dar çıkar gruplarının istisnai egemenlikleriyle

açıklayanların, dolayısıyla faşizmi dönemsel bir olgu olarak tarif edenlerin en büyük yanılığı aynı egemen sınıfların partilerinden devleti halkın çıkarları doğrultusunda değiştirmekte samimi olduklarına veya olabileceklerine inanmalarıdır. Bugün "beşli çete" olarak tanımlanan şirketlerin olası bir "iktidar değişimi"nde dışlanmaları, hatta kısmen de olsa, çeşitli usulsüzlüklerden hareketle bir ölçüde sermayelerine el konması dahi olasıdır; ne var ki bu hiçbir biçimde devletin temelden değişmesi veya değiştirilmek üzere bir adım atılması anlamına gelmez. Bunun için halk sınıflarının, yani bu düzenle çıkarları temelden uyumsuz olanların iktidara gelmesi gerekir. Bugünkü tüm düzen içi muhalefetin temel işlevi bunun olanaklarının görünmez kılınmasıdır; halkın bu olanaklarda yalıtılmasıdır...

DEVİRİMİN OLANAKLARI NEREDEDİR?

Biz komünistlerin temel sorularından biri budur. Bu soruyu yanıtlarken toplumumuzun toplumsal ilerlemenin hangi aşamasında olduğunu bilmemiz şarttır. Çünkü tüm toplumsal yapılar belli ekonomik düzenlere dayalı olarak kurulur ve gelişim gösterirler. Örneğin kapitalist toplum ancak kapitalist üretim tarzının ürünü olabilirdi ve bu üretim tarzının da oluşumunda üretim araçlarının bu üretim tarzını koşullayacak denli gelişmiş olması temel önemdedir. Üretimin toplumsallaşması buna elverişli üretim araçlarının ve aynı zamanda bunları birleştirecek büyük bir ilk sermayenin varlığında mümkün olabildi. Sosyalizm de ancak bu üretim tarzının ürünü olan toplumsal üretimde, yani işçi sınıfının üretiminde bir gerçeklik olarak kavranabildi. Ütopyada gerçekliğe dönüşüm gelişmiş bir kapitalizmi gerektirdi. Dolayısıyla içinde olduğumuz toplumun toplumsal ilerlemede hangi aşamada olduğu devrimimizi tanımlamakta temel konudur. Şnurov'dan bu yana, özellikle İbrahim'le beraber bu konuda en ileri derecedeki bilgiye sahip olmamız bizi büyük oranda avantajlı

kılmaktadır. Ne var ki bu avantaj kendi başına önemli değildir. Doğru bilginin varlığı o bilgiyi gerçekleştirmek bakımından tek özelliği "varlığı"dır. Harekete geçecek bir halk olmadığında, harekete geçirmek üzere bir önderlik olmadığında, doğru bir devrim anlayışı, askeri çizgi olmadığında devrim hakkındaki doğru bilginin, onu gerçekleştirmek üzere bir hükmü olmaz.

Bugün gerek egemen sınıf klikleri arasında yaşanan çatışmaları gerekse de bundan kopuk olmamakla beraber ayrı nitelikteki halk kapsamındaki kesimlerin politik ve ideolojik çatışmalarını içeren sürece hangi düzeyde ve hangi argümanlarla dahil olacağımız devrim perspektifimizle direkt bağıntılıdır. Geçmiş bu gözle okumak, gene dünyanın çeşitli yerlerindeki gelişmeleri izlemek, olabildiğince incelemek kavrayışımızın gelişmesi bakımından belirleyici derecede önemlidir. Halkların sürüklendikleri siyaset düzeni onları devrim olanaklarından uzaklaştırmaktayken bizim bu sürüklenmeye, bu devasa akıntıya göğüs gerecek donanımına sırt çevirmemiz onlara ihanet etmek anlamına gelir. Gündemimiz halkların içine çekildiği bu yoz ve geleceksiz düzen olmalıdır. Oportünizmin neden olduğu tüm tartışmaların da -ki bunların aynı zamanda bizdeki oportünizmi de içerdiğini bir an olsun unutmamalıyız, yakın geçmişimiz bu bakımdan ışık tutucudur!- nihayetinde halkları devrimin olanaklarıyla birleşmekten alıkoyduğu bilinmelidir.

Devlet her zaman üzerinde dikkatle durmamız gereken bir mekanizmadır. Onda vücut bulan her çatışma bize onun hakkındaki temel bilgileri verir. Şimdi tanık olduklarımızın bize Şnurov ve daha sonra, en ileri derecede İbrahim tarafından ortaya konan sınıfsal analizlerle uyumlu olduğu bir gerçekliktir. Demokratik Halk Devrimi'nin içeriği hakkındaki okumalarımız da bize aynı gerçekliğin nasıl değiştirilebileceğini öğretmektedir. Bu bilgiler devrimimizin ışığıdır. Işığımız yanmaktadır... Bu ışık yayılmalıdır...

çıkartışmalarının neredeyse her zaman sermayenin el değiştirmesiyle sonuçlanması bu nedenledir. Burjuva devletlerinde istisna olan buralarda kural olarak işlemektedir. Egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda hareket edebilme yeteneği kazanmak devletin temel özelliği olmuştur. Bu bakımdan devletin burjuva ilkerle bağlı olması bir şart olamaz, ulusal burjuvazinin gelişimine paralel kabul gören ilkeler bizde göstermeliktir.

Öyle ki faşizmin örtüsü olmaktan öte bir özellik taşımayan parlamenter sistem sırf bu nedenle değiştirildi. Böylece devletin, gereksinimlere uygun yeniden biçimlendirilmesine tanıklık ettik. Bu değişim her ne kadar "seçim" yoluyla gerçekleşmiş görünse de gerçek öyle değildir. Biliyoruz ki seçimler belirlenmiş sonuçların seçimi olmaktan fazlası olmamıştır. Burjuva siyasetinde seçimlerin esas fonksiyonu halkla-

KOLEKTİF DOĞRULTU

ÖĞRENCİLERİN EGEMEN SINIFLARLA BİTMEYEN SINAVI: ÖSS, YGS, YKS

Rekabete dayalı eğitim sisteminin nesnesi olan öğrenciler 26-27 Haziran tarihinde "eğitimcilerin" tabiriyle uzun maratonun bir düzlüğünü daha atlattılar. Senelerin emeği ve gelecek kaygısı YKS'nin ilk aşaması olan Temel Yeterlilik Testi (TYT) sınavının ardından Alan Yeterlilik Testi (AYT) ve Yabancı Dil Testi (YDT) sınavı yapıldı. Üniversite adayları sınavların hepsine girebilmek için 405 TL ödemek zorunda kaldılar. Soruları cevaplamak için verilen sürenin yetmemesi öğrencilerin verdiği ilk tepkiydi. Ardından bir Youtube kullanıcısının sınavdan 4 gün önce, sınavda çıkacak bir soruyu bir videonun altına yorum olarak yapması sınav sorularının çalınmış olduğuna işaret etti. Üniversiteye yerleştirme sınavlarının adı dönem dönem değişse de sorular çalınmaya, özel okul-devlet okulu ayrımları sürmeye, verilen "eğitimle" istenen "başarının" orantısızlığı devam ediyor.

Bunların yanı sıra Cumhurbaşkanı Erdoğan da şu sözlerle üniversite adaylarına alkış tuttu: "(...) sonuç ne olursa olsun, Türkiye Cumhuriyeti Devleti hep yanınızda olacak..." Bu okuyana komik gelen, samimiyetten uzak cümleye başka yönlerden bakarsak aslında gerçeği yansıtmaktadır. Örneğin, üniversitede yemekhane zamlarına ya da kayyum rektöre karşı örgütlenen bir protestoda polisiyle, ÖGB'siyle o da oradadır. Enflasyonla beraber kâğıda zam gelirken bir fotokopi ya da kitaba verilen ücrette, ikinci öğretim ya da açık öğretim okumak zorunda kalındığında ödenmesi gereken harç ücretlerinde de oradadır.

Bir üniversiteye yerleşemediğinde ve işe girmek istenildiğinde sömürmek için hep oradaydı ve alt üst edilene kadar da orada olmayı bırakmayacaktır. Evet, devlet "sonuç ne olursa olsun" hep yanımızda çünkü ucuz iş gücüne, kendi sınıf çıkarlarına göre şekillendirebileceği gençlere ihtiyacı var. Devlet, Katar'la olan politik-ekonomik hesapları nedeniyle Katarlı askeri personel ve askeriye öğrencilerine sınavsız tıp eğitimi verme konusunda anlaşma sağladı. Egemenler cephesinde bunlar olurken üniversite sınavında başarısız olduğu için ya da strese dayanamadığı için her yıl onlarca öğrenci-geç intihar etmektedir. Paralı eğitim ve yaşam pahalılığı nedeniyle okurken çalışmak zorunlu haline gelmiştir. Denilebilir ki bir öğrencinin yalnızca bilimle, okulla ilgilenebilmesi için işçi sınıfı içerisinde doğmamış olmaması gerekir.

Egemen sınıfların çıkarlarına göre dizayn edilmiş eğitim modelinde; eşitsizlik, şovenizm, rekabetçilik artık öğrenciler tarafından ifşa olmuş ve tepkiler açığa çıkarmıştır. Pandemi döneminde öğrenci gençlikten yükselen seslerin muhababını bulamaması ve karşılık alamaması gençlerde "bıkma" halini de beraberinde getirdi. Azımsanmayacak kadar genç yurtdışında yaşamak istiyor. Sömürü sisteminin daha "sistemli" olduğu ülkeler, bizimki gibi ülkelerden albenili geliyor. Gençlerdeki bu istemin sebeplerinden biri de kapitalizmin kitlere sunulmuş ve pazarlanış şeklidir. Türkiye'de öğretmen-doktor-avukat olmaksızın Avrupa'da garson olmak tercih edilmektedir. Egemen sınıflar

tarafından demokratik kazanımlara ve demokratik hak taleplerine olan saldırılar bu istemleri daha da derinleştirmektedir. TYT'nin olduğu gün Kanal İstanbul, 2 Temmuz anması, Onur Yürüyüşü ve HDP'ye yönelik saldırılara dair eylemler vardı. Bir üniversite öğrencisi bu toplumsal olaylarla ilgilendiğinde bursu kesilebilir, yurttan atılabilir, ailesi aranabilir. Bu

denli bir korku atmosferi yaratılan yerde gençlerin kendini baskı altında hissetmeleri ve kendilerini ifade edebilecek alanlar bulamamaları doğaldır. Halbuki lisedeyken üniversitenin liseye nazaran "özgürlükçü" olduğu söylenir. Bunun bir sebebi üniversitede, deneyim biriktirmiş olan gencin kendi sınıf, kimlik çıkarlarını sahiplenme iradesinin daha güçlü olmasıdır. Gelecek kaygısıyla süren 12 yıllık eğitim hayatı sonunda geleceksizlik gerçeğiyle karşılaşır. Geleceksizlik, müdahale etmeyi doğurmaktadır. Bu müdahale, mücadeleye dönüşene kadar da mütevazı bir olgunluğa erişmektedir.

Sınavlar, bireysel kurtuluş yalanları ile rekabete dayalı bir dünya düzeninin yansımasıdır. Sebeplerini ortan kaldırmadıkça yansımaların yalnızca şekli değişecektir. Özü her zaman egemen sınıfların çıkarlarını korumak olacaktır. Özerk-demokratik üniversite istemi; eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim hakkının yarattığı bir istemdir. Toplumsal olarak yalnızca üniversite ve lise öğrencilerini değil, genişçe bir kesimi buluşturan taleplerdir. Düşük gelire geçinmek zorunda kalan aile üyelerini, kadınları ve LGBTİ+'ları, öğretim üyelerini, ezilen ulusları, sanat ve bilimle ilgilenmek isteyenleri ve işsizleri bu mücadele etrafında da örgütlemek gerekmektedir. Sömürü düzeninde bizi buluşturan her alanı mücadele alanına çevirmek ileri atılmamızı ve bizim olanı almamızı sağlayacaktır. Bireysel kurtuluş örgütsüzlüğü örgütler, gerçek kurtuluş için örgütlenelim.

"Suruç için adalet mücadelemiz yargılanamaz"

HABER MERKEZİ- Gençlik örgütleri İstanbul ve Ankara'da Suruç Katliamı tanık ve yaralıları için eylemdeydi. Suruç Katliamı Davası, karar duruşmasına yaklaşıırken katliam tanığı ve SGDF MYK Üyesi Okan Danacı ve katliamda yaralanan Uğur Ok, şu anda tutuklu bulunmakta. Okan Danacı'nın 25 Haziran Ankara Adliyesi'nde, Uğur Ok'un ise 2 Temmuz'da Çağlayan Adliyesi'nde duruşmaları görülecek. Yapılan açıklamalarda davalara da çağrı yapıldı.

Kadıköy Süreyya Operası önünde buluşan gençlik örgütleri, basın açıklamasına başlamadan önce Tutsaklarla Dayanışma İnişiyatifi ve Suruç Aileleri İnişiyatifi adına konuşmalar yapıldı. HDP İzmir İl Örgütü'ne yapılan faşist saldırıda katledilen Deniz Poyraz'ın da anıldığı konuşmaların ardından basın açıklamasına geçildi.

DURUŞMALARLA ÇAĞRI

Ankara'da ise Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası Ankara Şubesi'nde bir araya gelen gençlik örgütleri, bir basın toplantısı düzenleyerek Okan Danacı'nın yargılandığı eylemlerin ve faaliyetlerin meşru olduğunu, Okan nezdinde Suruç Katliamı için adalet mücadelesinin kriminalize edilmeye çalışıldığını vurguladı.

İstanbul ve İzmir'deki eylemlerde yapılan ortak açıklamada Suruç Katliamı'nın faileri etkin bir şekilde soruşturulmazken ve yargılamaları sağlıklı şekilde yürütülmezken ailelerin yaptığı konuşmalardan Suruç Katliamı için adalet mücadelesine kadar çeşitli faaliyetlerin suç ilan edildiği belirtildi. Suçlular yargılanmazken mağdurların cezaevlerine atıldığı vurgulandı.

Açıklamada Uğur Ok ve Okan Danacı'nın iddianamelerinde suç olarak atfedilen faaliyetlerin Suruç Katliamı'nı anmak, adalet talep etmek gibi meşru faaliyetler olduğu belirtilirken asıl hesap vermesi gerekenin siyasi iktidar olduğu vurgulandı.

Kadına Yönelik Şiddet ve "Kadın Sığınakları"

Koronavirüs salgını sadece var olan açlığı, yoksulluğu, işsizliği arttırmakla sınırlı kalmadı. Genel olarak toplumsal yaşamda var olan eşitsizlikleri ve çelişkileri daha da derinleştirdi, keskinleştirdi, görünürlüğü arttırırken yer yer de dönüştürdü.

Koronavirüs sürecinde en fazla derinleşip, keskinleşen toplumsal sorunların başında ise kadın ve LG-BTİ+lar aleyhine gerçekleşen eşitsizlikler, kadına yönelik şiddet ve kadın katliamları gelmektedir.

Yapılan araştırmalar da içinde bulunduğumuz pandemi sürecinde yaşanan izolasyonla birlikte sadece ülkemizde değil dünya genelinde pek çok ülkede kadına yönelik şiddetin, özellikle de ev içinde gerçekleştirilen şiddette belirgin bir artış yaşandığını gösteriyor.

Pandemi ile birlikte kadınlar bir tarafta virüs kapma korkusu, yoksulluk, işsiz kalma tehdidi, yaşanan cinsiyet eşitsizlikleri ile boğuşurken diğer taraftan da cinsel şiddet, psikolojik, fiziksel... vb. şiddet sarmalı içinde sıkışıp kalmıştır. En fazla da "en güvenli alan" olarak sunulan ev ve ailede "en" yakınlarının şiddetine, saldırılarına maruz kalmaktadır. Pandemi ile birlikte "evde kal", "hayat eve sığar" çağrıları ve (işçi sınıfı ve emekçi kesimlerin büyük bölümünü kapsamayan) "kapanma", "sokağa çıkma yasağı" uygulamalarıyla şiddete uğrayan kadınların faillerden uzak kalmasının güçleşmesi, sosyal destek kaynaklarına erişimin zorlanması gibi etkenler; artan açlık,

yoksulluk ve işsizlikle büyüyen sosyal-ekonomik yıkımla, egemenlerin geliştirdiği cinsiyetçi ataerkil nefret söylemleri, uygulama ve saldırılarıyla da birleşerek kadına yönelik her türlü şiddeti arttırmaktadır.

Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu'nun açıklamaları da bu artış doğrulamaktadır. TKDF'nin açıklamalarına göre; ülkemizde yaşanan pandemi sürecinde fiziksel şiddet %80, psikolojik şiddet %93, sığınma evi talebi ise %78 oranında artış göstermiştir. Federasyon Başkanı Canan Güllü, bu dönemde kadınlara yönelik şiddet oranının geçen yılın mart ayına göre %38.2 arttığını, ev içi şiddetin komşular tarafından bildirilme oranının ise %100 arttığını belirtmekte.

Üstelik bu süreçte kadına yönelik şiddet vakaları ciddi bir artış göstermesine rağmen, birçok kadın tarafından gerekli şikayetler yapmama, bildirimde bulunulmama, yaşanan şiddete boyun eğilmek zorunda kalınmaktadır. "Kapanma"nın da etkisiyle birçok kadının faille daha uzun süre aynı ortamı paylaşmak zorunda kalması, iletişim olanaklarına yeterince erişememesi gibi etkenler önemli rol oynarken, kadınların yaşadığı daha fazla şiddete maruz kalma, katledilme korkusu, şiddeti belgelemeye zorlanması, devlet görevlilerinin faili koruyan-kollayan yaklaşımları, mahkemelerin cezasızlığı öngören kararları, ataerkil sistemin şiddeti teşvik eden söylemleri gibi nedenlerden dolayı birçok kadın yaşadığı şiddeti kabullenmekte,

buna karşı gerekli girişimlerde bulunamamaktadır.

Özetle genel olarak kadın aleyhine işleyen ve çalışan yasalar, yönetmelikler ve devlet kurumları, polis-asker, pandemi süreciyle birlikte daha bir işlemez, kadını görmez hale gelirken, İstanbul Sözleşmesi'nden çıkma kararında olduğu gibi egemen sınıf ve iktidar güçlerinin siyasi, ideolojik, cinsiyetçi, ataerkil kararlarıyla ise süreç kadın düşmanı bir hâl almaktadır.

ŞİDDETE KARŞI MÜCADELE ARACI OLARAK KADIN SİĞİNAKLARI

Fiziki şiddetten siyasi, ekonomik, kültürel, psikolojik, cinsel... vb. şiddete uzanan kadına yönelik şiddet, çok çeşitlilik arz ettiği gibi; buna karşı mücadele araçları da kendi içinde çeşitlilikler arz etmekte. "Kadın sığınakları" mücadelesi de kadına yönelik şiddete karşı mücadelenin önemli araçlarından birisini oluşturuyor.

Devrimci kurum, örgüt ve çevrelerce önemi yeterince görülüp, kavranmayan, gündemleştirilmeyen "sığınaklar" mücadelesi, kadın kurtuluş mücadelesi içindeki demokratik haklar mücadelesinden birisini oluşturmaktadır. Şiddet ve sığınaklar meselesi, kadınlar açısından hayatî nitelik taşıyan bir sorundur. Zira kadına yönelik şiddet ve saldırılara karşı kadını koruma ihtiyacının bir ürünüdür. Demokratik hak alma mücadelesinin de araçlarından birisidir.

Sığınaklar; şiddete uğrayan kadınların, can güvenliğini sağlayıp, varsa

çocuklarıyla birlikte kalabilecekleri psikolojik, sosyal, hukuksal destek alabilecekleri ve şiddete uğrayan diğer kadınlarla dayanışabilecekleri, parçalanan kişiliğini, kimliğini toparlayıp, kendi ayakları üzerinde durabilecekleri, özgüvenlerini geliştirebilecekleri mekânlardır.

Kadın hareketi tarafından 1970'li yıllardan itibaren dile getirilen ve dünyada ilk olarak Londra'da kurulan ve tüm dünyaya yayılan sığınaklar, Türkiye'de ise 1987 yılında yapılan kadına yönelik şiddete ve dayığa karşı mücadele ve eylemler sürecinde feminist hareket tarafından gündeme getirildi. Akabinde de başta İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde olmak üzere kimi belediyelerin açtığı "sığınma evi", "konuk evi" vb. adlarla yaşama geçirilmeye başlandı. 1990'da ise feministler tarafından Mor Çatı Kadın Sığınakları Vakfı kuruldu. O süreçten itibaren ise ihtiyacın çok gerisinde kalsa da sığınakların sayısı arttı. Birçok şehirde SHÇEK (Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu) bünyesinde, belediyeler ve kimi kadın örgütleri öncülüğünde ya da desteğiyle sığınaklar kuruldu ve yaygınlaştırıldı.

Kadının yerine aileyi koyan ve ailenin korunmasının merkezine alan AKP hükümetleri sürecinde ise geçmişte varolan sığınak çalışmalarının da gerisine düşüldü. Feminist hareketin on yıllar boyunca elde ettiği kısmi, olumlu kazanımlar da tırpanlandı. Daha yaygın bir yapıya sahip olan SHÇEK'in tasfiyesi ile otomatik olarak bu alanda ciddi bir boşluk oluştu. SHÇEK'in tasfiyesi ile doğan boşluk 2012 yılında kurulan ŞÖNİM'ler (Şiddet Önleme ve İzleme Merkezleri) aracılığı ile kapatılmaya çalışılsa da kadınları bağımsız kişiliği ile değil de ailenin bir parçası olarak gören ve geleneksel cinsiyetçi toplumsal cinsiyet rollerinin devamını ve ailenin güçlendirilmesini hedefleyen düzenleme ile kadınlar korunmadılar, şiddetin ve katliamların hedefi olmaktan kurtulamadılar.

Bugün demokratik hak ve kazanımların genişletilmesi çerçevesinde ele alabileceğimiz sığınaklar mücadelesi kadınlar açısından yaşamsal bir öneme de sahiptir. Bizler de kadın çalışmalarımızın bir parçası olarak ele alıp, gündemimizde tutmaktan geri durmayalım.

Katliam ve Provokasyonlara, HDP'nin Kapatılmasına Set Olalım!

Ekonomik ve siyasi kriz koşulları yüzeyden derinlere doğru indikçe saldırganlığın dizginleri elden bırakılıyor. Faşist diktatörlük elde sopadan başka şeyin kalmadığı bir rota da arkasında bıraktığı kanlı ayak izleriyle ilerlemeye devam ediyor. Bu rota yeni çizilmediği gibi baskı ve katliam politikasıyla ömür uzatmaya tanıklığımız da ilk değil. Faşist diktatörlük katliamlar silsilesinden ibaret kanlı bir tarihe ve zorbalığa sahiptir. Bu istikametten ayrılması, katliamlara başvurmadan yaşaması neredeyse ihtimal dışıdır.

Faşist diktatörlüğün bütün ve yakın dönem tarihi katliam politikasıyla ayakta kalmanın deneyimlendiği bir geçmişe sahiptir. 7 Haziran -1 Kasım, 2015 seçimleri birbirini takip eden provokasyon ve katliamlarla örülmüştür. Yaratılan "kaos" ve "koru" iklimi sayesinde ancak hakim sınıf kliği AKP kaptan köşküne oturmayı "başarabilmiştir." Bu "başarının" kanlı katliamlardan devşirildiği gizlenmemiş, seriye bağlanmış vahşet

üzerinden oy oranlarının yükseltildiği açıkça itiraf edilmiştir. Faşist diktatörlük her sıkışma anında, zayıflayıp sendelediğinde, provokasyonlardan, cinayetlerden, katliamlardan medet umar haldedir. Bu kanlı düzenek "kurtarıcı" olarak bir kez daha devreye sokulmuş durumdadır. Hakim sınıfların yüz yüze bulunduğu açmazların boyutu, siyasi ve ekonomik krizin şiddeti, baskı ve katliamların dozunu arttırmıştır. Ekonomik krizin faturası pandemiyle ağırlaşmış, borç batağı büyümüş, enflasyon ve döviz kurları tırmanmış, işsizliğin, yoksulluğun, sefaletin gövdesi genişlemiştir. İçte ve dışta ortaya çıkan "iflas" bilançosu Sedat Peker'in ifşalarıyla daha da katlanmıştır. Rantın, soygunun, yolsuzluğun, hırsızlığın, para akmanın, mala "çökmenin", uyuşturucu ve silah kaçakçılığının geçerli tek akçe olduğu devrede kulak sayılacak ifşalarla ortaya çıkmıştır. Faşist diktatörlük her haliyle boğazına kadar çü-

rümenin, kirlenmenin, yozlaşmanın bataklığına gömülmüş durumdadır. Öyle ki bataklığa saplanmış haldeki bünyesinden yükselen çatırdama sesleri kulakları tırmalamayacak düzeydedir. Hakim sınıf kliklerinin derinlerde seyreden güç kavgaları, her bir kliğin bünyesindeki gruplaşma ve çatışmalar yaşanan her gelişmeyle daha fazla açığa çıkmaktadır. Bataklığın sakinleri dibi boylamadan önce birbirlerinin üzerine basarak yüzey-

provokasyonları beklenen biçimde geliştirmiştir. AKP/MHP kliği olacağını önceden ilan etmiş, yıllarca devlet, çete, mafya düzeneğinin merkezinde yer alan katiller, Alevileri ve Kürt halkını bekleyen akıbet hakkında uyarı ve açıklamalarda bulunmuştur! Hal böyleyken, HDP'ye yöneltilen saldırılar, Deniz Poyraz'ın İzmir İl binasında alçakça katledilmesi tanıdık olduğu kadar uzun süre önce devreye sokulmuş kapsamlı saldırıların manivelası

aynı çıkmazdan, soluklanma ihtiyacından kaynaklanmaktadır. Ekonomik ve siyasi krizle boğuşan, ifşa ve itiraflarla zora giren hakim sınıflar kötü kokular yayılan bataklığı görünmez kılacak, unutturacak büyüklükte saldırılar tezgahlanmaktadır. Kürt ulusuna, halkın devrimci, demokrat, ilerici kesimlerine düşmanlık saldırıların tek motivasyon kaynağıdır.

"ZULME KARŞI BİNLERCE DENİZ VAR"

"Daha neler neler olacak" diyen Tayip Erdoğan'ın, İçişleri Bakanı'nın HDP'ye yönelik saldırı ve katliamın üzerinden günler geçmesine rağmen konuşmamış olması, Devlet Bahçeli'nin katledilen Deniz Poyraz için "PKK'nın kırsal katılım sorumlusu, şehirden dağa çıkmak isteyen PKK sempatanlarını terör kamplarına sevk eden halkın içinde yer alan milis işbirliğidir" ifadelerini kullanması katliam ve provokasyonların hangi merkezden planlandığını, yönetildiğini göstermektedir. Öyle ki suskunluklarıyla, yeni katliamlara ferman çıkaracak saldırganlıklarıyla katliam "aydınlatılmış" oldu.

de kalmaya çalışmaktadır. Yapıştırıcı durumundaki para ve rant kaynağının daralması gruplaşma ve çatışmayı tetikleyen, boyutlandıran bir işleve sahiptir. Kuşkusuz hakim sınıf kliklerinin içine yuvarlandığı kaotik tablonun doğurduğu sonuçlar görünenden daha fazladır. Para ve rant ilişkilerinin en uzağına düşen, refahı paylaşma sözüyle aldatılan kitlelerin günden güne azalan desteği meşruiyet sorununu öncelikli sıraya taşımıştır.

Özet halde bahsini ettiğimiz tüm bu gelişmeler baskı, katliam ve provokasyonların arkasındaki tabloyu yeterince açıklığa kavuşturmuştur. Tayyip Erdoğan'ın "bunlar iyi günleriniz, daha neler neler olacak" sözleri, Sedat Peker'in Aleviler ve Kürtlere yöneltilen provokasyonlarla ilgili uyarısı, eski MİT müsteşarı Mehmet Eymür'ün "bu gidişin sonu siyasi cinayetlerdir" açıklaması katliam ve

yapılmıştır. Ve kuşkusuz hali saldırılar katliam ve provokasyonlarla yeni boyut kazanacaktır. Mızrağın sivri ucu bir kez daha Kürt ulusuna, onun örgütlü güçlerine yöneltilmiş, katliam ve provokasyonların hedefi devrimci, demokrat güçlere, halka doğru genişletilmiştir. Halkın direnen ve mücadeleye tutunan bütün kesimlerine yöneltilen saldırılar hedef büyütürken sürecektir. Katliam ve provokasyon tehdidiyle amaçlanan halkın susturulması, sindirilmesidir. Boğazına kadar bataklığa gömülmüş, taşıyamayacağı kadar suçu sırtlamış olan hakim sınıf klikleri katliam ve provokasyonlar üzerinden nefeslenmek istemektedir. HDP'yi kapatma davasının bir kez daha kaldırıldığı raftan indirilmesi, gerillanın direnişi karşısında tıkanan işgal operasyonuna KDP'nin dahil edilmesi, arkası kesilmeyen gözaltı, işkence ve tutuklamaların toplumun en geniş kesimlerine doğru yayılması

Kürt düşmanlığını katliam ve provokasyonlarla tırmandırmaya karar vermiş. Sonuç alıcı bir vahşet ve katliam için tetikçiye elini kolunu sallayarak gerçekleştireceği tüm kolaylıklar sağlanmıştır. Katliamın ardından "aşağıda bekleyen" polis "abileri" katilin koluna kelepçe dahi takmadan korumaya alarak hızla polis arabasına götürmüştür. Hiçbir araştırma-soruşturma-sorgulama gereği duyulmadan saatler içinde tutuklanarak hapisaneye gönderilmiştir. Bununla kalmamış, hemen sonrasında polis tarafından çevredeki esnafın kamera kayıtları silinmiş, katliama dahil olan "elemanlar"ın deşifre olması engellenmiş, katliamı açığa çıkaracak "izler" ortadan kaldırılmıştır. Katliama karşı sokakta gelişen tepkinin saldırıyla engellenmeye çalışılması tetikçiye minnet borcunun ödenmesinden başka bir şey değildir. Ne ki, saldırılara karşı gelişen her karşı koyuş bu

hevesini kursağında bırakmaktadır. Deniz Poyraz'ın katledilmesine isyan ederek mücadeleyi sokaklara taşıyanların katliam ve saldırılara ilk mesajı direniş olmuştur. Deniz Poyraz'ın annesi "Deniz gitti, bin Deniz gelecek!" diyerek ölümsüzleşen kızının yerini ilk dolduran oldu. Katliam ve provokasyonlara karşı meydan okudu. "Zulme karşı binlerce Deniz var" diyen babası halkı cesaretlendirerek zulmün önünde barikat olmaya, direniş duvarını yükseltmeye çağırdı. Tuttukları "yas" katliama yönelttikleri öfkeydi. Katliam ve provokasyonların bozulacağı yer isyanı ve kavganın büyütüleceği sokaklar ve meydanlar olacaktır. Saldırıyla soluklanmaya çalışanların nefesi direniş ve mücadeleyle kesilecektir.

KÜRT DÜŞMANLIĞI, TASFİYEYİ VE İMHAYI HEDEFLEYEN SALDIRILAR DEĞİŞMEN TEK ŞEYDİR!

Garê bozgunuyla kapatılması başka bahara ertelenen HDP gözaltı ve tutuklama saldırılarıyla fiili olarak "kapatılmak" istenmiş, provokasyon ve katliam tezgahının çalıştırılmaya başlamasıyla yeniden gündeme sokulmuştur. Kuşkusuz kapatma davasının tek hedefi HDP ve Kürtler değildir. Ancak Kürt ulusunun siyaset yapma hakkına, ulusal demokratik hak ve talepleri üzerinden örgütlenmesine, mücadelesine doğrudan yöneltmiş bir saldırı söz konusudur. 7 Haziran seçimlerinden bugüne ulaşan saldırıların bilançosu tutulamayacak kadar ağırdır. Onlarca HDP'li belediyeye kayyumla "çökülmüş", Kürt ulusunun siyaset yapma hakkı gasp edilmiş, Eş Genel Başkanları dahil onlarca milletvekili, seçilmiş belediye başkanları tutuklanmış, sayısız yöneticisi ve üyesi hapse atılmıştır. HDP'nin kapısına kilit vurulması, siyasal varlığına kastedilmesi "tamamlayıcı" bir saldırı

olarak görülmektedir. HDP'nin kapatılmasını da hedefleyen saldırıların tümü Kürt halkının örgütlülüğüne ve mücadelesine yöneltmiş, asimilasyon ve katliam politikasının dışlıları arasında öğütme, ulusal demokratik bilincinin izlerini silmeyi önüne koymuştur. HDP'nin kapatılması üzerinden geliştirilen saldırılar aynı zamanda tüm toplumu zapturapt altına almayı hedeflemektedir. Kürt ulusu üzerinde kurulmak istenen baskı ve tahakküm devrimci demokratik güçleri içine alarak tüm topluma doğru genişleyecektir.

Kuşkusuz faşist diktatörlüğün kurduğu tezgahlardan, tasfiye ve imha saldırılarından onlarca kez geçilmiştir. Kürt ulusunun siyasal parti düzeyindeki örgütlemeleri kapatılma tehdidiyle, kapatılmayla ilk defa yüz yüze kalmamıştır. Ancak Kürt ulusunun kazanımlarına yönelen saldırılara kar-

şı koyuş belirleyici öneme sahip olacaktır. HDP'nin kapısına kilit vurmaya yönelik saldırı ne yakın dönemde gündeme getirilecek bir seçim oyunuyla nede tiyatrodan öteye geçmeyecek bir davaya dönüştürülmesiyle sınırlıdır. Katliam ve provokasyonlarla örülen saldırılar siyasal bir niteliğe, tüm topluma doğru genişleyerek demokrasi mücadelesin felç etmeye yöneliktir. Bu nedendir ki HDP'yi kapatmaya vardırılan saldırıların sokakta karşılanması, filli ve meşru bir çizginin üzerine basarak ilerlemesi zorunlu olacaktır. "Provokasyonlara gelmemek" adına sokaktan uzak durmayı öğütleyenler HDP'yi kapatmak isteyenler kadar Kürt ulusunun mücadelesine yabancılaşma ve düşmanlık beslemektedir. Öğütlenenin tersine kaybettiğimiz ne varsa sokakta kazanmayı hedefleyen fiili, meşru ve militan bir mücadeleyle üzerimize gelen saldırıya karşı koyalım.

HKP (Maoist) Merkez Komite üyesi Covid-19 nedeniyle ölümsüzleşti

HABER MERKEZİ- Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Basın Sözcüsü Jagan tarafından yapılan bir açıklamayla HKP(Maoist) Merkez Komite üyesi ve Telangana Eyalet Komitesi sekreteri Haribhushan kod adlı Yapa Narayana'nın 21 Haziran günü yakalandığı Covid-19 nedeniyle ölümsüz-

leştiği açıklandı.

Jagan tarafından yapılan açıklamada; Haribhushan'ın HKP (ML) – Halk Savası saflarında örgütlendiği, bir süre Radikal Öğrenciler Birliği'nde aktif gençlik faaliyeti yürüttükten sonra, gerilla faaliyetine katıldığı ve gerçekleşen birlik sonrası HKP (Maoist) saflarında bir çok görev aldıktan sonra 2018 yılında MK üyeliğine seçildiği belirtildi. 52 yaşında ölümsüzleşen Haribhushan'ın, 33 yıllık devrimci yaşamı boyunca düşmanın katletmek amaçlı bir çok saldırısına rağmen, mücadelesini bir an olsun taviz vermeden sürdürdüğünü belirten HKP (Maoist) basın sözcüsü Jagan, Haribhushan'ın cenazesinin kitlelerle düzenlenen bir törenle toprağa verildiğini açıkladı.

Yunanistan'da sağlık çalışanları iş bırakma eyleminde

HABER MERKEZİ- Yunanistan'da doktorlar ve sağlık çalışanları, "kemer sıkma" önlemlerini ve çalışma koşullarını protesto etmek için iş durdurma eylemine gitti.

Yunanistan Kamu Hastaneleri Çalışanları Federasyonu'nun (POEDIN) çağrısıyla 5 saatlik iş bırakma eylemine giden doktor ve sağlık çalışanları, başkent Atina'da Çalışma Bakanlığı binası önünde bir araya geldi.

Sağlık sistemini protesto eden yüzlerce sağlık çalışanı, daha sonra Sağlık Bakanlığı'na yürüdü.

POEDİN Başkanı Mihalis Yannakos, grup adına yaptığı konuşmada, "Salgınla mücadelede başkalarının hayat-

larını kurtarmak için kendi hayatlarını hiçe sayan sağlık çalışanları şimdi de hastalanmış sağlık sistemine karşı mücadele veriyor" dedi.

Çalışma koşullarının iyileştirilmesi için mücadelelerine devam edeceklerini belirten Yannakos, daha fazla çalışanın sağlık sistemine dahil edilmesinin gerekli olduğunu savundu.

Atina'da geçtiğimiz haftalarda binlerce kişi, Yunan hükümetinin yeni çalışma yasa tasarısına karşı genel grev düzenlemek için sokaklara dökülmüştü.

Devrimci, demokrat kurumların ve sendikaların çağrısı üzerine düzenlenen 3 ayrı genel grevde, aralarında basın, sağlık ve diğer sektörlerdeki işçilerin de katıldığı toplamda 12 binden fazla kişi yer aldı.

'Kabil Havaalanı'nın güvenliğinde Türkiye öncü rol oynayacak'

HABER MERKEZİ- ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) Sözcüsü John Kirby, Türkiye'nin Afganistan'da Kabil Havaalanı'nın güvenliğinde öncü rol oynamayı kabul ettiğini açıkladı.

Brüksel'de geçtiğimiz hafta gerçekleştirilen NATO Liderler Zirvesi'nde bir araya gelen AKP'li Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ve ABD Başkanı Joe Biden arasındaki ikili görüşmede gündeme gelen konulardan biri

ABD'nin Afganistan'daki askerlerini geri çekme kararının ardından Kabil Havaalanı'nın güvenliği olmuştur. Görüşmede Türkiye'nin Kabil Havalimanı'nın güvenliğini sağlama teklifine dair ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) Sözcüsü John Kirby'den açıklama geldi.

Pentagon Sözcüsü Kirby, Türkiye'nin Afganistan'da Kabil Havaalanı'nın güvenliğinde öncü rol oynamayı kabul

ettiğini duyurdu.

Günlük basın toplantısında gazetecilerin sorularını yanıtlayan Kirby'e hafta sonunda Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar ile ABD Savunma Bakanı Lloyd Austin arasındaki yapılan telefon görüşmesinde Kabil Havaalanı'nın korunması konusunun gündeme gelip gelmediği soruldu.

Pentagon Sözcüsü Kirby, ABD Ulusal

Güvenlik Danışmanı Jake Sullivan'ın, geçen hafta Brüksel'de Biden ve Erdoğan arasında yapılan görüşmeyle ilgili açıklamasını hatırlatarak, "Türkiye bu görüşmede, havalimanının korunması konusunda öncülük etmeyi kabul etti. Ancak bu konuda hala üzerinde çalışılması gereken detaylar var. Yapılması gereken daha çok iş var" dedi.

İdeolojik Yozlaşmaya Karşı Proletaryanın Kızıl Sancağını Yükseltelim!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

“Devrim için harcanmayan her saniye karşı devrim için harcanmıştır.” Mehmet Demirdağ yoldaşın bu tespitini içselleştirmek, sınıf mücadelesi için hayati önem taşır. Sınıf mücadelesini tek bir saniye bile savsaklamak, zafere giden yolda en büyük engellerden biridir. Gün boyu ne yaptığımıza dönüp bakalım ve kendimize şu soruyu soralım: “Bugün devrim için ne yaptım?” Eğer gün boyu devrime hizmet edecek, verimli tek bir şey dahi yapmadıysak ve bu bizi rahatsız etmiyorsa, bu ciddi bir sorundur. Orada devrimci çalışma tarzı ya tam olarak oturmamıştır ya da hiç oluşmamıştır -ki bu devrimci kültür ve ahlakla da doğrudan bağlantılıdır. Dolayısıyla devrimci çalışma tarzını doğru oturtmak veya var etmek için çözüm, devrimci kültür ve ahlakı ilmek ilmek işleyecek olan anlayışı hâkim kılmaktır. Kararlı bir duruş içerisinde kendini var eden bu anlayış kaçınılmaz olarak kişilikte gerçekleşecek bir devrime yol açacaktır ve devrimin ihtiyaçları doğrultusunda -disiplinli bir şekilde- yapılacak olan çalışmaları daha nitelikli bir hale getirecektir. Kararlı, ilkeli ve disiplinli bir çalışma tarzının olmadığı yerde, sonuç olarak belirleyebileceğimiz bazı sorunlar baş gösterir; tembellik, yılgınlık, bayağılık, uyuşukluk, üşengeçlik vb. gibi. Bu gibi durumlar ise esasta sınıf mücadelesi içerisinde aktif rol oynayan küçük burjuva kökenli öznelerde daha sık ortaya çıkar. Çünkü biliyoruz ki, küçük burjuvazi, proletarya ile burjuvazi arasında yalpalayan bir tabakadır. Küçük burjuvazi, proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişkilerde, koşulların hangi sınıfın lehine işlediğine göre hareket

eder. Küçük burjuvazinin sınıfsal gerçekliği hem sisteme karşı çelişkisi olması hem de sistemden geleceğe dair beklentisi olmasıyla karakterize olmuştur. Dolayısıyla koşullar ezilenlerin lehine olduğunda, küçük burjuvalar proletaryanın ve emekçi halk kitlelerinin yanında saf tutarken, tam tersi durumda da kendilerini sistemin yarattığı cenderenin içinde bulurlar. Bu durum KP içinde de yansımaları bulur. Proleter yanlı küçük burjuva yan sürekli çatışır ve bu çatışma, bu çelişki, aslında hangisinin daha baskın geleceğiyle ilgilidir. Şunu belirtmeliyiz ki, proleter devrimciler, yaşamlarında tembellik, yılgınlık, bayağılık, uyuşukluk, üşengeçlik vb. gibi bir dizi

olumsuz özellikleri barındırmazlar. Proleter devrimciler için “boş zamanım çok/olursa”, “daha sonra yaparım” gibi söylemler anlamsızdır. Bu olumsuz özellikler burjuva ideolojisine özgü özelliklerdir. Bu özellikleri yaşamında barındıran ve aş(a)mayan biri proleter devrimci olamaz. Devrimci kültür ve ahlak, işte tam da bu kritik durumun panzehridir.

Devrimci kültür ve ahlak, proleter devrimciliği kuşanmada en önemli ön-koşullardan birini teşkil eder. Küçük burjuva yanımızla proleter yanımızın çatıştığı süreçlerde, proleter yanımızın ileriye doğru gelişimini sağlayarak küçük burjuva yanımıza karşı direnç oluşturmamızı sağlar. Aynı zamanda ondan uzaklaştığımız ölçüde de bizi geriletir, proleter ideoloji temelinde aldığımız eğitim çalışmaları havada kalır ve bunu yalnızca biçimsel olarak kabul etmiş oluruz. Gelgelelim, bu konudaki asıl uğraşımız da proleter devrimciliğe ulaşmak için değil midir? Proleterleşme uğraşımızın esas yönünü öz ve nitelik oluşturur. Salt biçimsel-niceliksel bir

“proleter devrimcilik”, bütün çabamızı boşa çıkarmaya yetecektir. Bir sorunu diyalektik-materyalist temelde ele alıp incelerken-çözümlerken nasıl ki derinlemesine araştırıyorsak, görünenin ardındaki, yani özünü irdeliyorsak, çözümlü uygulamada da görünenin ardındaki çelişkiyi tersine çevirmek zorundayız. Aksi takdirde öz ile biçim, nitelik ile nicelik arasındaki diyalektik bağı kuramayız ve teorik olarak da pratik olarak da salt biçimsel-niceliksel bir çizgiden beslenmiş oluruz. Dolayısıyla özü-niteliği yadsımış oluruz ve tam da bu aşamada, “proleter devrimci” görünümünün ardında yozlaşma baş gösterir. Bu yozlaşmalar bir KP’de ilkin küçük küçük olaylar olarak ortaya çıkar. Daha sonraları gelişir, serpilir ve gittikçe palazlanır. İçte yozlaşmanın önüne geçemeyen bir KP’nin, kendisinin de bütünüyle yozlaşması kaçınılmaz olur. KP özgülünde yozlaşmanın önüne geçmek, o KP’nin, kadro ve militanlarının MLM tarza uygun, özgün bir kültür ve ahlak anlayışını yaratmasıyla mümkün olur. Sınıf mücadelesinde aktif rol oynayan

Unutmayalım ki Marksizm, bir günde oluşmadı. Lenin, devrimin izleyeceği yolu bir günde çizmedi. Mao, milyonları bir günde uyandırmadı. “Devrim kitlelerin eseri olacaktır.” Bunun için kendi yaşamlarından feragat edecek, zamanını bütünüyle, devrim perspektifiyle örgütleyecek kadrolara ve komünist bir önderliğe her zaman ihtiyaç olacaktır Tam da böylesi bir dönemde, yani sağdan tasfiye rüzgarlarının estiği, Proletarya Partisi’nin “tutunma savaşı” verdiği bir dönemde mücadeleye daha sıkı sarılma zamanıdır! “Zaman; oturanın ayağa kalkması, duranın yürümesi, yürüyenin koşması zamanıdır!”

politik öznelerin komünist kişiliğe ulaşmasının başlangıç noktası da burada yatar.

Komünist kişilikte amaç ve hedefler bellidir. Komünistler, devrim için çalışırken, hayatlarını her anlamda buna göre şekillendirirler. Bu şekilleniş, KP’nin yaratmış olduğu kültür ve ahlak ile paralellik arz eder, ondan bağımsız düşünülemez. Bir komünist, pekâlâ yozlaşmış düşüncelerin hâkim olduğu bir tartışmada bulunabilir. Ancak o, bir liberal gibi yoz anlayışlara ayak uydurmak, o anlayışları meşrulaştırmak yerine, onlara karşı ideolojik mücadele vermenin zorunluluğunu savunur. Çünkü bilir ki, sınıf mücadelesinde baş gösteren gerici, yoz anlayışlar proletaryanın onurlu mücadelesine pranga olarak geri döner. Dolayısıyla proletaryanın burjuvaziye karşı verdiği mücadelede kendisini özgür kılabilmesi için, bu zorunluluğun kavranması gereklidir. Komünistler, her düşünceyi ve pratiği sorgular, ileri-geri yanlarını saptar ve olumluyu geliştirirken, olumsuzu mahkûm ederler. Neden-sonuç arasındaki ilişkiyi oturtamayan, sorgulamayan, her anını devrimci mücadeleyle kaynaştıramayan, taşıdığı “komünist” sıfatının yanında, söylemleriyle ortaya koyduğu pratikleri çelişen bir kişilik komünist olamaz. O, olsa olsa, yüzüne komünizm maskesi takmış bir liberal olabilir. Dışarıya karşı en keskin sol söylemlerde bulunurken, içte burjuvazinin yoz kültürünü büyütür. Sol söylemler ve pratiklerle aslında sağa dümen kırmış olur. Liberal tutum ve davranışlara sahip olan yoldaşlar, isteyerek ya da istemeyerek “Komünist” sıfatının içini boşaltır ve onu anlamsızlaştırırlar. Komünist kişiliği kuşanabilmek, sınıf mücadelesine adanmışlığı gerektirir. Bu sıfatı taşımak büyük bir sorumluluk ister. Yoldaşlarımızın kendilerini henüz

komünist olarak değil, “devrimci olmaya çalışan insanlar” olarak tanımlamaları ise komünist kişiliğe giden yolda bir mütevazilik örneğidir. Özünde liberalizmi barındıran bir kimse ise gerçek anlamda örgütlü bir birey olduğunu sanarak ya da bunu sürekli dile getirip “deneyimli yoldaş” izlenimi yaratarak, üstten bakış açısı geliştirerek KP içinde bürokrasiyi, “şef yoldaşlık” anlayışını perçinler. Oysa örgütlenmek de bir süreçtir ve aktif olarak faaliyete girildiği an bu süreç birden oldu-bittiye teka-bül etmeyecektir. Gerçek anlamda örgütlü olmak, bireyin, KP’yi oluşturan hücreler ve komitelerde görevlendirilmesi, kadrolaşması, militanlaşması ve partiye kitleler arasında bağ kurmayı sağlayabilecek örgütçü potansiyelini açığa çıkarıp bu yönünü geliştirmesiyle mümkündür. Birey bu süreçlerde etkin bir rol oynasa bile, öz ile biçim, nicelik ile nitelik arasındaki diyalektik uyumu sağlayamadığı sürece, “örgütlü” yaşamında da birçok sorun yaşayacaktır. Yoldaşlarına, partiye ve halka karşı samimi ve dürüst olmayacaktır. Bu durum tehlikelidir. Zamanında müdahale edilip düzeltilmediği takdirde varacağı sonuç ise dışarıya karşı Marksist (!), kendine karşı liberal olacağıdır. Dışarıya Marksist, kendine liberal olan bu anlayışların komünist kişilikle uzaktan yakından alakası yoktur. Yoldaşlar arasında bu tür eğilimler tarih boyunca olmuştur, olacaktır. Partiye, yoldaşlara ve halka karşı suç işlememiş ancak bu tür burjuva-liberal anlayışlara eğilim göstermiş olan yoldaşlara karşı, onların düzeltilmeleri için çabalarken, son derece titiz ve sabırlı davranmalıyız. Onları bu durumlarıyla baş başa bırakma hatasına düşmek yerine eleştiri-özeleştiri mekanizmasının doğru bir tarzda işletilmesi ve sorunların bu temelde çözüme kavuşması için çabalamalıyız. Çe-

lişkiler geri dönülmez bir hâl alana kadar eleştiri-özeleştiri silahını elimizden düşürmemeliyiz.

Burjuva-liberal anlayışlara karşı eleştiri silahını etkili bir şekilde kullanmak en acil görevlerimizden biridir. Bir KP’de her türden gerici-lik ortaya çıkabilir; kimi anlayışlar gizliden kendini var etmeye çalışırken, kimisi açıktan saldırma tutumunu izleyebilir. Gizliden ya da açıktan gelişen gericiliğe karşı, ikisi arasında fark gözetmeksizin, politik uyanıklığı elden bırakmamak gerekir. Çin Devrimi pratiği tüm dünya halklarına somut olarak bunu göstermiştir. Şu var ki, başta Başkan Mao olmak üzere, Çin komünistleri, eleştiri silahını bireye indirgemek, üstünlük kurmak, kişisel çıkarlar vb. amaçlarla kullanmamışlardır. Eleştiri Çin’de anlayış bazında yapılmıştır, doğrusu da budur. Bireye indirgenen eleştirinin esaslaşması, kolektif çıkarların hesaba katılmadığının, kafa-kol ilişkilerinin hâkim olduğunun, dolayısıyla da kişisel çıkarların esas alındığının bir göstergesidir. Eleştiri esas olarak anlayış bazında yapılmalıdır. Her komünist, anlayış bazında yapılan eleştirilerden sonra kendini sorgulamalı ve bundan ders çıkarmalıdır. Bazı özel koşullar da vardır ki, esas olan tali, tali olan da esas duruma geçer. Ne zaman ki çelişkiler içinden çıkmaz bir hale gelir, o zaman eleştirinin tarzı değişmek zorundadır. Tali olan, yani bireye indirgenen eleştiri tarzı esas duruma geçmek zorundadır.

ÇKP içindeki revizyonistlere ve karşı devrimcilere karşı Başkan Mao’nun on yıllar boyu süren sabırlı tutumu da bundan farklı bir yol izlememiştir. “Tarihi tecrübe, dogmatizm ve deneycilik (ampirizm) hataları yapmış çok kimse- nin bunları düzeltebileceğini gösteriyor. Ama bu, bir yandan ciddi

eleştiri yapmayı, diğer yandan sabırlı olmayı gerektirir. Sabırlı olmamak iyi değildir, çünkü bu, doğal olmayan ilişkilere yol açar. Şu ya da bu şekilde hata işlemeyen kimse var mıdır? İstisnasız herkes hata yapar, yalnızca bazıları büyük hatalar, bazıları ise küçük hatalar yapar.” (ideolojik Mücadele Üzerine, S.E – V) der, Başkan Mao ve Çang Kuotao, Kao Kang, Cen Dusiyu gibi “düzelmeleri mümkün olmayan” revizyonistler ve karşı devrimcileri örnek göstererek devam eder: “Onlara benzer birkaç kişi dışında, hata yapmış olanların hepsi kurtarılabilir ve yoldaşlarının yardımıyla hatalarını düzeltebilirler. Böyle davranmalı ve güven duymalıyız. Öte yandan hata yapmış kimseler de güven duymalıdır.” (a.g.e.) Biz MLM’lerin benimsemesi ve uygulaması gereken doğru Maoist tarz budur. Çünkü sınıf mücadelesi KP içinde de sürer ve bu gerçeklik üzerinden yola çıkarak ideolojik mücadeleye sıkı sıkı sarılmak gerekir. Yine ideolojik mücadeleyi -aynı zamanda kendimizle olan ideolojik mücadeleyi- elden bıraktığımız ölçüde geçen her saniyemizi karşı devrim için harcamış oluruz.

Unutmayalım ki Marksizm, bir günde oluşmadı. Lenin, devrimin izleyeceği yolu bir günde çizmedi. Mao, milyonları bir günde uyandırmadı. “Devrim kitlelerin eseri olacaktır.” Bunun için kendi yaşamlarından feragat edecek, zamanını bütünüyle, devrim perspektifiyle örgütleyecek kadrolara ve komünist bir önderliğe her zaman ihtiyaç olacaktır Tam da böylesi bir dönemde, yani sağdan tasfiye rüzgarlarının estiği, Proletarya Partisi’nin “tutunma savaşı” verdiği bir dönemde mücadeleye daha sıkı sarılma zamanıdır! “Zaman; oturanın ayağa kalkması, duranın yürümesi, yürüyenin koşması zamanıdır!” Bir adım daha ileriye!

Dünya Halklarının Seçimi: DEVRİMCİ DURUM GELİŞİYOR

Son aylarda birçok ülkede hükümet ve başkanlık seçimleri gerçekleşti ve gerçekleşen bu seçimler bazı olguları tekrar tartışmaya değer kılıyor. Bunlardan en göze çarpanları seçimlere katılım oranı ve adayların takındıkları seçim maskeleridir. Ülkemizde de seçimlere katılım oranının görece düşük olduğu dönemlerde burjuva feodal medya tarafından dile getirilen “siyasete ilginin azaldığı” kanısı doğru olmamakla birlikte, sistem için yok edici olabilecek bir gerçekliğin üstünün örtülme çabasıdır. Özellikle İran, Peru ve Ermenistan seçimleri kitlelerin sistem ile çelişkilerinin ne düzeyde olduğuna, seçim olgusu ve dolayısı ile kitlelerin, sistemin kendisine yönelik tutumlarının ne biçimde olduğunu dair çeşitli ipuçları veriyor. Aynı zamanda özellikle ekonomik ve politik krizlerin en yoğun zamanlarda seçim sahnelerinde beliriveren “sol” makyajlı adaylar da gerçekliğin ve var olan durumun sistem tarafından manipüle edilme ihtiyacının ürünü olmaktadır.

İRAN'DA SEÇİMLERİ, “88” İNFAZCISI İBRAHİM REİSİ KAZANDI

Özellikle 2017'den sonra ülkede artan işsizlik ve ekonomik çöküntü hali, beraberinde kitle hareketlerini de doğurdu. 2017-18 yıllarında temelde ekonomik sorunlar, hayat pahalılığı ve faşist-gerici İran devletinin baskıcı politikalarına karşı şiddetli eylemler gerçekleşti. Ülkenin birçok kentine yayılan eylemlere İran devleti ise katliamla cevap verdi; 12 kişi öldü, yüzlerce kişi yaralandı ve tutuklandı. Yine İran ve dünya kamuoyunda “başörtüsü eylemleri” olarak bilinen, uzun yıllardır İranlı kadınların hak mücadelesinin önemli bir alanı olan kadınlara yönelik kıyafet kısıtlamaları ve saldırılara yönelik gerçekleştirilen eylemler de gelişerek devam etti. Uluslararası alanda ise birçok kez savaş çanlarının çalmasına ramak kalınan bölgede, ABD ve AB emperyalist politikalarına karşı İran, Rus ve Çin hegemonyasının yayılımında aktif rol oynayarak sıcak cephede yer aldı.

Hala ABD ve AB emperyalistleri ile nükleer anlaşma konusunda yaşanan anlaşmazlık devam ederken, Basra Körfezi sık sık ticari ve askeri gemilere yapılan saldırı ve tacizlerle anılmaktadır. Bu durum, Ortadoğu'da özellikle Rus ve Çin emperyalist politikalarının önemli bir askeri gücü olarak sahaya çıkan İran'ın nasıl bir atmosferde seçimlere gittiğini göstermek açısından önemlidir. Ülkede 2021 seçim süreci, özellikle “Anayasayı Koruyucular Konseyi”nin adaylara açıktan müdahaleleri ve uyguladıkları baskı ile de sık sık gündeme geldi. İran halkının ciddi bir kısmının son yıllarda sistemden artan memnuniyetsizliği ve derinleşen çelişkiler, sisteme olan güvenlerinde de ciddi bir kırılmaya yol açtı. Nitekim ciddi politik gelişmelerin merkezinde yer alan, çelişkilerin alabildiğine keskin olduğu, savaş bölgesinin göbeğinde yer alan bir ülke ve bu ekseninde halkın politize olduğu bir süreçte seçimlere ilgi ve katılım yüzde 48 oranında kaldı. İran halkı seçim sürecindeki politik tutumunu “asla oy vermem” kampanyası ile açığa çıkararak seçimlere ve sisteme karşı aktif tavrı aldı. Yani İran'da egemen sınıflar ve onların temsilcisi kliklerin kitleleri sisteme yöneltecek şekilde etkile-

yemediği ortaya çıkmaktadır. Seçimlere katılımın düşük olmasının asıl sebebi politikaya ilgisizlik değil, halkın bilinçli ya da kendiliğinden oluşan bir politik tepkisi olarak tablo okunmalıdır. Seçimleri kazanan ise Hamaney ve İDM'ye yakınlığı ile bilinen Reisi oldu. Reisi aynı zamanda ülkede 1988 yılında “muhafiflere” karşı gerçekleştiren politik infazları ve katliamları gerçekleştiren dört kişiden biri olarak biliniyor. Daha sonrasında da adli makamlarda yaptığı görevlerde yıllarca halka karşı işlenen birçok suçun ve birçok siyasi katliamın altında imzası var.

ERMENİSTAN'DA PAŞINYAN YENİDEN SEÇİLDİ

Uzun yıllardır “ihtilafli” durumda olan Dağlık Karabağ bölgesi geçtiğimiz sonbaharda bir savaş süreci geçirdi. Rusya'nın “rızacı” bir tutum takındığı, Türkiye ve İsrail'in ise aktif destek verdiği Azerbaycan'ın bu bölgeyi büyük oranda kontrol altına alması üzerine 9 Kasım'da ateşkes ilan edildi ve Ermenistan Azerbaycan'ın kontrol alanını tanımış oldu. Savaş sürecinin getirmiş olduğu yıkım ise Ermenistan'da Paşinyan'a karşı şiddetli protestolara sebep oldu. Günlerce süren sokak eylemlerinde Paşinyan'ın ofisine kadar

giren eylemciler, hükümeti erken seçim kararı almak zorunda bıraktı. 21 Haziran'da gerçekleşen seçimlerde Paşinyan ve partisi yeniden iktidara seçildi. Savaş koşulları ve sonrasında getirdiği yıkım, Ermeni halkı nezdinde sistemin ve devletin niteliğini ciddi oranda teşhir etti. Böylesi bir süreçte seçimlere katılımın yüzde 49'da kalması bunun en önemli göstergelerinden biridir.

PERU SEÇİMLERİ: BİLİNDİK BİR OYUN

Uzun yıllardır ekonomik ve politik krizlerle boğuşan Peru, son derece tartışmalı bir cumhurbaşkanlığı seçimi geçirdi. Seçimin iki önemli adayı ise; Keiko Fujimori ve Pedro Castillo oldu. Keiko Fujimori Peru'da 1990-2000 yılları arasında iktidarda olan, halka karşı işlediği sayısız suç ve katliamlarla bilinen ve 15 yıldır hapiste bulunan faşist diktatör Alberto Fujimori'nin kızıdır. Keiko Fujimori “muhafazakâr” aday olarak, sayısız yolsuzluk ve kara para aklama soruşturması ile kamuoyunda tanınan birisidir. Pedro Castillo ise “El Profesor” lakabı ile tanınırken, 2017'de gerçekleşen büyük grevde öne çıkmış, “geçmiş temiz ve halktan

biri", "sol-sosyalist" olarak anılan bir figürdür. Castillo'nun ailesi, geçmişte Perulu Komünistlere karşı ülkenin kuzeyinde "koruculuk" yapan bir ailedir. Ailesi bu gelenekten gelen Castillo, seçimlerde sol argümanlarla ekonomik sosyal ve siyasal krizlerin cenderesinde açıklık sınırında kalmaya çalışan Peru halkına karşı kendisini "kurtarıcı" ilan etmiştir. Böylece son yıllarda devlete karşı büyüyen protestolarla ve sokak hareketleri ile yankılanan Peru, bir kez daha yüksek bir oranda sandık başına gitmek durumunda kalmıştır ve Castillo seçimleri kazanmıştır.

GERÇEĞİ TAHRİF ETMEK VE AYAN OLANI GÖRMEZDEN GELMEK

Seçimlere katılım oranı hangi duruma işaret eder? Ülkemizde de seçimlere katılım oranının görece düşük olduğu dönemlerde burjuva feodal medya tarafından dile getirilen siyasete ilginin azaldığı kanısı doğru olmamakla birlikte, sistem için yok edici olabilecek bir gerçekliğin üstünün örtülme çabasıdır. Çünkü seçimlere katılım oranının işaret ettiği olgu, özellikle politize olmuş toplumsal gerçeklik ve ekonomik-sistemsel krizin yoğun olduğu ya da tüm bunların çok geriye çekildiği şartlar ve koşullar içinde değerlendirmeye tabi tutulmalıdır. Seçimlere katılım, genel olarak halkın politikaya ilgisizliği ile açıklanamaz. Özellikle çelişkilerin yoğun ve keskin olduğu koşullarda katılımın azlığı kitlelerin politize olarak sisteme bilinçli ya da kendiliğinden gelen tepkisinin açık göstergesidir. Yine egemen sınıfların ve onların kliklerinin ya da reformist partilerin kitleler üzerindeki etki düzeyi bunda etkili olan faktörlerdir. Seçimlere katılım oranını belirleyen olgu, kitlelerin sistemle olan çelişkilerinin ne aşamada olduğu ile ilintilidir. İran ve Ermenistan'da görülen husus tam olarak budur. Bu ülke halklarının içinden geçtikleri süreç esasında onların yoğun ve hızlı bir biçimde politize olmasını sağlayacak koşullardır. Yoğun ekonomik ve politik krizler, yüksek yoğunluklu savaş ortamı kitlelerin politik duyarlılığını üst seviyede tutan olgulardır. Ancak bu koşullarda seçime ilginin düşüklüğü, burjuva

siyasetinin teşhir olması ve kitlelerde oluşan sisteme karşı güvensizliğin ürünüdür. Burjuva-feodal "bizi seçin" oyununun bu biçimde teşhir olması ve kitlelerin kanaat etmesi ise devrimci durumun gelişimine de işaret etmektedir. Bu bağlamda seçimlere yönelik ilgi burada somut olarak bir sisteme tepki ve tavrın ürünü, kitleleri seçim oyununa dahil edecek sistem unsurlarına yönelik kitlelerin güvensizliğinin göstergesidir.

Peru'da gördüğümüz husus da yine sıkça tanık olduğumuz; halkın sisteme karşı güvensizliğini bir biçimde manipüle etme, çelişkileri törpüleyerek tepkiyi giderme ve kitleleri bir biçimde sisteme entegre etme pratiğidir. Bu durumun da en önemli aracı kitleleri kurtuluşa götüren mücadelenin bir ara aşaması olan "sosyalist" söylemlerin bulanık bir biçimde kullanılmakta, bu makyaj ile üst perdeden popülist söylemler kullanılarak kitleler sandıktan kurtuluş bekler hale getirilmeye çalışılmaktadır. Sahte "sol" adaylar yaratan sistem, bu biçimi ile hem kendi iç çelişkileri açısından yumuşak bir geçiş süreci yakalamakta, hem de kitlelerin sisteme olan tepkisini absorbe ederek bu şekilde kitleleri yeniden burjuva-feodal sistemin kısıncasına almaktadır. Sistemin kendini yeniden örgütlemekte zorlandığı ve bu durumun uzun süreli politik krize dönüştüğü ülkelerde yine seçim sisteminin kendisini yeniden örgütlemesine fayda sağlayan bir yerde durmaktadır.

Savaştan henüz çıkmış ve yönetimi kuvvetli bir kitle basıncına maruz kalan Ermenistan'da olduğu gibi bu şekilde sistem içi ihtilaflar büyük ölçüde çözülmüş, klik çatışması bir süreliğine dindirilebilmiştir. Yani devrimci bir müdahale olmaksızın; sistem kitlelerin güvenini de, güvensizliğini de bir biçimde kendini yeniden örgütlemek için kullanmaktadır. Her ne kadar olgular devrimci durumun geliştiğini gösterse de bu alanlarda yaşanan devrimci-komünist önderlik sorunu, gelişen devrimci durumun sisteme örgütlü bir devrimci fiiliyatla yönelememesi sorununu da açığa çıkarmaktadır.

"Faşist Saldırlara Karşı Kürt Halkı Hep Ayaktadır"

HABER MERKEZİ- Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği (AGEB) HDP'ye yönelik faşist saldırıya dair açıklama yayınlayarak faşizme ve şovenizme karşı mücadele çağrısı yaptı. AGEB'in açıklamasının tamamı şu şekilde:

"Faşist diktatörlüğün yönlendirmesiyle, hedef göstermesiyle ve onun gözetiminde bir katliam daha gerçekleşti! HDP İzmir parti binasına saldıran Onur Gencer isimli faşist, önce binayı ateşe verdi ardından da parti görevlisi Deniz Poyraz'ı katletti.

Bu faşist saldırının ne ilk ne de son olacağını, faşist diktatörlüğün yıkılmadan ortadan kalkmayacağını biliyoruz! Miras aldığı gelenek ve kuruluşundan bu yana Kürt ulusunun varlığına tahammülü olmayan, çeşitli tarihlerde Kürtleri katliam ve kıyımlara uğratan; her yıl "bitireceğiz" naralarıyla yola çıkıp Kürt ulusunun meşru silahlı mücadelesi karşısında aciz hale düşen; demokratik alanda "seçilseler bile kayyum atayacağız" pişkinliğiyle tehdit eden, şoven propaganda dalgasıyla her fırsatta HDP'yi hedef gösteren ilhakçı faşist diktatörlüğün bu katliamının da hesabının sorulacağını biliyoruz!

Ekonomik ve politik krizle birlikte yönetememe sorunu dibe vuran faşist diktatörlüğün dümenindeki AKP/MHP kliği, toplumsal gelişmelerin her evresinde kitleler üzerinde şovenist dalgayı büyütme uğraşmış, kendisini var eden en önemli koşullardan biri olan "Kürt düşmanlığı"ni kitleleri manipüle etmede kullanmıştır. Fakat TC'nin Kürt düşmanlığı bu manipüleyle sınırlı değildir. Türk ticaret burjuvazisinin, toprak ağalarının, tefecilerin, az miktardaki sanayi burjuvazisinin, bunların üst kesiminin iktidarıyla kurulan TC, kurulduğu günden bu yana faşist karakterini başta Kürt ulusu olmak üzere çeşitli uluslardan halka uygulamaya devam etmiştir. Sözde demokratik, gerçekte askeri faşist diktatörlük; demokratik alanda Kürt ulusunun

kazanımlarına sürekli saldırmış, mücadele büyüdükçe daha da saldırganlaşmıştır. HDP'nin eylemlerini bombalayan, vekil ve belediye başkanlarını hapse atan, faşist saldırılara karşı her fırsatta HDP'yi hedef gösteren faşist diktatörlüğe en büyük yanıt dayanışmamız, örgütlenmemiz ve hesap sorma irademiz olacaktır!

İzmir'de katledilen Deniz Poyraz'ın annesinin, kızının katlinden sadece birkaç saat sonra yaptığı "Kürt halkı hep ayaktadır, hep ayakta olacak. Bir Deniz gitti bin Deniz gelecek" açıklaması faşist diktatörlüğün her türlü saldırısına karşı müthiş bir iradenin örneği olarak gözlerimizin önünde durmaktadır. Öğrencilerin en ufak demokratik hak talebine onlarca aracıyla saldıran, öğrencileri işkenceyle gözaltına alan faşist diktatörlüğün, Deniz Poyraz'ın katili faşist Onur Gencer'i "sarılarak" gözaltına alması da hafızalarımızdan silinmeyecek, öfkemizi diri tutacak başka bir fotoğraf olmuştur. Bu fotoğrafı unutmayacak, binlerce Deniz olmak için faşist diktatörlüğe karşı her alanda mücadeleyi büyüteceğiz! HDP ile dayanışmayı güçlendirecek, faşist saldırılara karşı barikat olacağız! Kürt Ulusal Mücadelesi'nin gerillada, sokaklarda, zindanlarda, legal ve illegal her alanda yürüttüğü direnişin faşist diktatörlük tarafından karşılandığı yer bu sefer HDP İzmir il binası oldu. Mücadele ve direniş bu sefer çok daha fazla sokaklara yayılmalı, faşist saldırılar sokaklara çıkan binler tarafından boşa çıkarılmalıdır. Saldırıların engellenmesi ve halkımızın korunması ancak böyle mümkün olacaktır.

HDP Yalnız Değildir!

Deniz Poyraz Ölümsüzdür!

Kahrolsun Faşizm, Emperyalizm ve Her Türden Gericilik!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği (AGEB) – Haziran 2021"

DEVİRİME SEVDALI BİR YÜREK MURAT DENİZ

Devrim mücadeleleri içinde yer alan her insan mutlaka birçok zorlukla karşı karşıya kalır, birçok çelişki yaşar. Bu doğal ve kaçınılmazdır. Önemli olan, bu çelişkileri, zorlukları yaşadığımızda tavrımızın ne olduğu, ne sonuca vardığımızdır. Kolayı mı zoru mu, rahatlığı mı devrimci görev ve sorumluluklarımızın gereklerini yerine getirmeyi mi, "ben"i mi "biz"i mi seçiyoruz? Kısacası her davranış, düşünce ve duygumuz bir sınıfa hizmet ediyor. Karşı karşıya kaldığımızı her çelişkide proletaryadan yana mı yoksa burjuvaziden yana mı tavır belirliyoruz?

Elbette ki bir devrimcinin de halka, devrime, partiye ne kadar sıkı bağlarla bağlı olduğu, inancının tamlığı, kendini tamamen davaya adanmışlığı da onun en çok zorlandığı, çelişkileri en uç boyutta yaşadığı koşullarda net olarak ortaya çıkıyor. Bu keskin dönemler bazen bir çatışmada yaşam ile ölüm arasında, bazen günlerce, aylarca süren, çeşit çeşit işkenceler karşısında, bazen bir ölüm orucunda iradeni sonuna kadar zorlayıp zorlamamanda, aylarca veya yıllarca tek başına bir hücrede olup da devrime bağlılığını ve inancını yitirip yitirmemek arasında yaşanabiliyor. Böylesi en zorlu koşullarda kişiye direnme ve savaşıma gücü veren ideolojik sağlamlığı, devrime olan bilimsel inancının yanında şehitlere, yoldaşlara,

partiye duyduğu derin sevgi ve güven şu anda yanında olmasa da aynı dava uğruna ülkede ve dünyada birçok kişinin savaştığını, bedel ödediğini ve ödettiğini bilmektir.

Ama bütün bunlardan da öte, bir devrimci için çok daha ağır, çok daha zor olan, üstelik de tamamen tek başına, ona güç verecek, destek ve cesaret verecek hiç kimsenin olmadığı en zorlu durumdur. Haksız yere itham edilmek!

Böylesi durumlarda ancak sınıf ve parti bilinciyle donanmış, devrimci-

liği bir yaşam biçimi olarak kavramış bireyler zorlukların üstesinden gelebilir. İşte bunlardan bir tanesidir 10 Temmuz 2001'de Tokat'ta düşmanla girilen bir çatışmada şehit düşen Proletarya Partisi üyesi ve Karadeniz Bölgesi Ordu Parti Organisi üyesi Murat Deniz (Erol).

O bir devrimcinin yaşayabileceği en kötü süreçleri, MKP önceli TKP(ML) tarafından kendi içlerinde yaptıkları Kardelen Operasyonu sırasında, ajan olarak sorguladıkları kişilerin Murat Deniz'in de ismini vermesiyle yaşamış ve üç yıl boyunca bu iddiaların ortadan kalkmasını beklemiştir. Ancak Murat Deniz, yoldaşlarının anlatımlarıyla bu süreci şöyle yaşamıştı: "Tutukluluk süreci Murat yoldaşın ideolojik olarak hem sınanması hem de çelikleşmesi süreci oldu. Hepimiz beraber yaşayarak gördük yoldaşın ideolojik netliğini. Elbette ki tutukluluk koşullarında ona güç veren sağlam, net ideolojik duruşu, devrime olan bilimsel inancı ve partiye, parti adaletine duyduğu güvenini yitirmeden, sabırla çıktı bu süreçten.

Ta küçüklüğünden gelen, her zaman canlı, hareketli sevecen, konuşkan özelliklerin tutukluluk sürecinde de koruyordu. Kendisi için zor olan bu dönemde kendi kabuğuna çekilmek,

duygusallığa kapılmak, kendi dünyasında yaşamak, kendini gerilla birliğinden soyutlamak tavrına girmemiştir. Zamanını boş boş umutsuz, hedefsiz geçirmiyor tersine sürekli bir şeylerle uğraşmak, yapmak üretmek istiyor, buna çaba harcıyor ve zorluyordu. Çokça okuyor. İnceliyor araştırıyor. Notlar alıyor, düşünüyor, taslaklar hazırlıyor, yazılar yazıyordu. Ortamdaki konuşmalara sohbetlere katılıyor, düşüncelerini açıklıyor, yoldaşlara kendi birikim ve bilgilerini aktararak onlara kendinden bir şeyler katmaya çalışıyordu. Günlük pratik işlerden de geri durmuyor, kendini katıyor, severek işler yapıyordu. Boşnak milliyetinden olan Murat yoldaşın kendi kültürlerine ait "çamak" denilen yemeği gerilla birliğimize tattırması da bu süreçte olmuştu. Yani kendi gerçekliği içinde, katabileceği, yapabileceği hiç bir şeyden geri durmamış ve o koşullarda dahi Partiye nasıl faydalı olurumun hesabını yapmıştır her zaman. Kendisiyle ilgili iddiaların parti tarafından ortadan kalktığını duyduğunda kendi deyimiyle "yeniden yaşama dönmüştü."

Bu süreçten sonra kendisini daha da geliştiren Murat Deniz; Proletarya Partisi'nin bir kadrosu olarak Tokat'ın Turhal ilçesi Yaylacık Dağı Tekmezar kırsalında 10 Nisan 2001'de ölümsüzleşti.

Bir Partizan

VEDAT AYDIN, Serhildan Ateşinde Yaşıyor!

90'lı yıllar denildiğinde bu ülkede akla ilk gelen faili "meçhul" cinayetler olur. Ulusal mücadelelerin ülkedeki ve özellikle bölgedeki yükselişi ile birlikte harekete geçen kontrgerilla hareketi bu yıllar içerisinde toplumun birçok kesimine vahşice saldırmıştır. İşte bu faili "meçhul" cinayetlerin bir anlamda miladidir Vedat Aydın'ın katledilmesi. Kürt ulusunun imha ve inkâra karşı baş kaldırmasıyla birlikte, bu mücadelenin öne çıkan unsurlarını yok etmeyi önüne koyan egemenler özelde Kürt ulusuna, genelde ise tüm işçi ve emekçilere gözdağı vermek amacıyla ilk hedef olarak seçtiler Vedat Aydın'ı. Peki kimdi Vedat Aydın?

İlk olarak 12 Eylül AFC'si ile tutuklanıp 4 yıl hapis yatan Aydın, tahliye olduktan sonra bölgedeki hareketin örgütlenmesi doğrultusunda çalışmalar yürüttü. Mücadelenin şiddetlenmesi ve halk üzerindeki baskıların artması üzerine bir grup Kürt aydını ile birlikte İnsan Hakları Derneği'ni kurmak

için çalışma başlattı. 1990 yılında İHD Diyarbakır Şubesi Yönetim Kurulu'na seçildi. Bu süre içinde defalarca gözaltına alındı. 28 Ekim 1990 tarihinde İHD Genel Kurulu'nda konuşmasını Kürtçe yaptığı için tutuklandı. Duruşmada Türkçe konuşmayı reddetti. Birkaç ay sonra tahliye olan Aydın, 1990 yılı sonlarında İHD Diyarbakır Şubesi Başkanlığı'na, sonrasında ise 1991 yılı Haziran ayında yapılan Halkın Emek Partisi (HEP) Diyarbakır İl Kongresi'nde İl Başkanlığı'na seçildi. Bölgedeki hareketin örgütlenmesi noktasında önemli bir yerde duran Aydın'ın katledilmesi bu nedenle önemliydi.

5 Temmuz 1991 gecesi saat 23.45'te polis tarafından evinden alınan Aydın, yoğun işkencelerden sonra katledildi. Aydın'ın ailesi ve HEP'in; Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü, OHAL Diyarbakır Valiliği, Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı, Diyarbakır Savcılığı ve Merkez Jandarma Komutanlığı'na yaptıkları başvurular, "Vedat Aydın'dan haberdar değiliz"

cevabıyla sonuçsuz kaldı. 7 Temmuz günü Ergani Maden yolu üzerinde bir ceset bulundu. Kafatası parçalanmış ve vücudunda 8 kurşun deliği bulunan ceset, birkaç saat içinde defnedildi. Olayı duyan Sabah gazetesi muhabiri Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nü arayarak, kimliksiz bir ceset bulunduğunu ve kayıtlarında kayıp kişinin olup olmadığını sordu. Ancak Emniyet Müdürlüğü yetkilileri kayıtlarda kayıp bir ismin bulunmadığını söylediler. OHAL Valisi 8 Temmuz'da bir açıklama yaparak, cesedin Vedat Aydın'a ait olduğunu açıkladı.

Tabi Vedat Aydın'ın katledilmesinden sonraki olaylar bununla sınırlı kalmadı. O güne kadar bölge il ve ilçelerinde birer birer patlak veren serhildanlar Vedat Aydın'ın cenazesinde doruğa ulaştı ve egemenlere beklemedikleri bir cevap verdi. 10 Temmuz günü HEP İl binası önünde toplanan on binlerce kişi arabalarla Maden'e doğru yola çıktı. Binlerce kişi de cenaze namazının kılınacağı İstasyon Caddesi'ndeki

Sümer Camii'nin önünde toplanmaya başladı. Yol üzerindeki fabrikalarda çalışan işçiler iş bıraktı. Konvoy, Maden'den Ergani'ye ulaştığında esnaf da kepenk kapatıp kalabalığa katıldı. Konvoyun geçeceği güzergâh olan Ofis Sementi'nde polis yığınağı yapılmış, sokak başlarında barikatlar kurulmuş ve halkın konvoyla buluşması önlenmeye çalışılmıştı. Ofis Bulvarı arabalarla dolup taşıyor ve arabalarından inenler Sümer Camii'ne doğru yola koyuluyordu. 100 bin kişinin kıldığı cenaze namazından sonra Mardinkapı Mezarlığı'na doğru yol alındı. Korajlar halinde yürüyen kitlenin Urfa Kapı'ya varmasının ardından, surların üzerinde yüzleri beyaz bezle örtülmüş özel tim ateşe başladı. Ardından Mardin Kapı Polis Karakolu'ndaki kum torbaları arkasına mevzilenmiş siyah giysili birisinden taciz ateşi başladı. Değişik yerlerden halkın üzerine ateş açılıyordu. Açılan ateş sonucunda birçok kişi ölürken bine yakın kişi yaralandı. Ancak buna rağmen Vedat Aydın 100 bin kişi tarafından Ey Raqıp marşıyla toprağa verildi.

başlangıcı 24. sayfadadır

Kalabalık nedeniyle uzun süre mezarlığa girişlerine izin verilmeyen Poyraz kardeşler, HDP'lilerin girişimleri sonucu kardeşleri Deniz Poyraz'la veda-laştı. Mezarlıkta uzun süre kalmalarına izin verilmeyen Poyraz kardeşler, anne Fehime ve baba Abdillillah Poyraz'la da kısa süreli bir görüşme gerçekleştirdi.

Deniz Poyraz'ın, Kepsut Hapishanesi'nde tutuklu bulunan kardeşi Kamuran Poyraz'ın cenazeye katılmasına, hapishane idaresi tarafından izin verilmedi.

Poyraz, "Şehit namirin" sloganları ve zılgıtlar eşliğinde defnedildi.

ŞİŞHANE'DE DAYANIŞMA EYLEMİ

17 Haziran'da Şişhane Meydanı'nda bir araya gelen kitle, HDP'ye yönelik saldırıyı protesto ederek, "Direneceğiz, direnmekten başka şansımız yok. Deniz Poyraz'ın annesinin dik duruşuna sahip çıkacağız" diye seslendi.

Halkların Demokratik Partisi (HDP) İstanbul İl Örgütü'nün çağrısıyla çok sayıda siyasi parti ve sivil toplum örgütü, HDP İzmir İl binasının ateşe verilerek parti çalışanı Deniz Poyraz'ın katledilmesini Şişhane Meydanı'nda kınadı. Taksim Tünel'de bulunan kitle "Şehit Namirin", "Katil polis" sloganları atarak Şişhane Meydanı'na yapmak istediği yürüyüş polis tarafından engellendi. Kitle, polisin engellemesini "Katilsiniz" diyerek protesto etti.

Tüm engellemelere rağmen ısıklık ve zılgıtlarla Şişhane Meydanı'na yürüyen kitle, "Gözaltılar, baskılar, tutuklamalar bizi yıldıramaz", "Faşizm kaybedecek biz kazanacağız" pankartı ve "Katillerden hesabı gençlik soracak", "HDP yalnız değildir", "Faşizme karşı omuz omuza" dövizleri taşıdı. Açıklamada sık sık, "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganları atıldı. Açıklama öncesi bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu.

HDP İstanbul İl Eş Başkanı Erdal Avcı ise saldırının planlı olduğunu belirterek, "Şunu biliyoruz ki il binalarımızın, sadece HDP'nin değil, tüm demokrasi güçlerinin, kurumlarının önünde bekleyen güvenliği gerekçe olarak gösteren çetecilerin, mafyacıların, tetikçilerinin binalarımıza girerek, gündüzün gözüyle toplandırmamızdan bilgi alarak, yarım saat sonra vekillerimizin MYK, PM üyelerimizin bulunduğu toplantıda katli-

am yapmayı planlayan, derin devlet, çeteciler, klasik katliam senaryoları bugün İzmir'de il binamızda sergilendi. Güvenlik önlemiyle binalarımızın önünde 24 saat kayıt yapan, giren çıkanları kontrol altına alan, her yeri mobeselerle dolduran devlet, nasıl ki Diyarbakır'da, Ankara'da, Suruç'ta bu katliamları önlemediyse, önlemediği gibi katilleri tanıyor ve önlerini açıyorsa bugün de bunu gördük. Katilin fotoğraflarına baktığımızda bir kontra olduğu, özel eğitildiği, katliamı bilinçli, planlı bir şekilde yapıldığını biliyoruz" diye belirtti.

Partizan adına yapılan konuşmada da faşizmin saldırılarına karşı mücadele ve sokaklara çıkma çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

KATİLLERE BARİKAT

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ve Türk Tabipleri Birliği'nin (TTB) ortak çağrısıyla bir araya gelen kitle, HDP İzmir İl Örgütü'ne yönelik faşist saldırıyı ve HDP'li Deniz Poyraz'ın katledilmesini protesto etti.

Kurumlar eylem alanına üzerinde "Faşizme karşı omuz omuza" yazılı pankartla yürüyüş yaparak geldiler.

"HALKA DEĞİL KATİLLERE BARİKAT"

Eylem alanında "Faşizme karşı omuz omuza", "Halka değil katillere barikat" sloganı atıldı. Alana gelen yaklaşık 100 kişi "Biji berxwedana HDP", "Şehit namirin" sloganları attı.

Faşist saldırıda katledilen ve bugün İzmir'de sonsuzluğa uğurlanan HDP'li Deniz Poyraz için "Deniz Poyraz ölüm-süzdür", "Gün gelecek devran dönecek katiller halka hesap verecek" sloganları atıldı.

"HDP HALKTIR HALK BURADA"

HDP'lilerin alan girmesi polis tarafından engellenince "Çetelerden hesabı halk soracak", "Bu pisliği ancak devrim temizler", "Seçimle değil devrimle gidecek" sloganları atmaya başladı. HDP'lilerin alana girmesine izin verilene kadar basın açıklamasına başlanmayacağı duyuruldu.

Bu sırada yapılan konuşmada "O silahı ona kim vermiştir? O silahla oraya

nasil girmiştir? Bir soruşturma açılmış mıdır? Bu cinayetin bu katliamın ortağı kimdir?" soruları soruldu. Eylemciler, "Katil devlet hesap verecek" sloganı attı. Devamında "HDP binasından arkadaşlarımızın gelebilmesi için buradan da çağrıda bulunalım. Halka değil katillere barikat" denildi.

OTURMA EYLEMİ BAŞLADI

Polis, HDP'lileri eylem alanına sokmayınca kitle alkışlarla oturma eylemine başladı. Kısa süreli oturma eyleminin ardından HDP'lilerin eylem alanına girmesine izin verildi. HDP'liler "HDP halktır halk burada", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbiri-miz" sloganlarıyla alana giriş yaptı.

Kadıköy'deki açıklamanın ardından Mehmet Ayvalıtış Parkı'na çıkmak isteyen eylemcilere polis izin vermedi. Polis eylemcileri kalkanlarla engellemeye çalıştı.

ANMAYA KATILANLARA GÖZALTI

Deniz Poyraz'ın katledilmesini protesto eden HDP Esenyurt İlçe Örgütü yöneticileri ve TJA aktivistleri, sabah saatlerinde evlerine yapılan baskınla gözaltına alındı.

İstanbul'da sabah saatlerinde yapılan ev baskınlarında aralarında Halkların Demokratik Partisi (HDP) Esenyurt ilçe yöneticileri ve Özgür Kadın Hareketi (TJA) aktivistlerinin de olduğu en az 4 kişi gözaltına alındı. HDP Esenyurt İlçe yöneticilerinin tamamının evlerinde arama yapıldığı öğrenildi.

Gözaltı operasyonuna gerekçe olarak, "Deniz Poyraz'ın katledilmesini protesto için yapılan eylemlere katılmak" gösterildi.

Evlerde yapılan aramalar ardından, TJA aktivisti Saliha Yöyler, HDP Esenyurt ilçe yöneticisi Kerem İpekli, HDP Esenyurt eski eşbaşkanı Nedim Karçık ile Hanım Sever gözaltına alındı.

İzmir polisi, HDP çalışanı Deniz Poyraz'ın katledildiği binanın girişinde bulunan iş yerindeki tüm kamera kayıtlarını aldıktan sonra kayıt cihazlarını formatladı.

POLİS, HDP İZMİR İL ÖRGÜTÜ'NÜN BULUNDUĞU BİNADAKİ TÜM KAMERA KAYITLARINI SİLDİ

Halkların Demokratik Partisi (HDP) İl Örgütü'ne dün sabah saatlerinde silahlı saldırıda bulunarak, parti çalış-

nı Deniz Poyraz'ı katleden Onur Gencer'in binaya girişini gören çevredeki tüm kamera kayıtları polis tarafından el konulduğu ve esnaftaki görüntülerin silindiği öğrenildi. Polis, bir haftalık kamera kayıtlarını aldıktan sonra kayıt cihazlarını formatlandığı kaydedildi.

O SİYAH ÇANTAYA NE OLDU?

Faşist tetikçi Onur Gencer, 24 saat içinde tutuklandı.

Minbic'de "görevlendirildiğini" söyleyen saldırganı hiçbir bağlantısını sormayan polisin, olay yeri incelemesini de eksik yaptığı görülüyor.

Medya Haber TV'ye konuşan HDP avukatlarından Türkan Aslan, HDP il örgütünün bulunduğu 8 katlı binanın "olay yeri" olduğunu, binanın tamamında delillerin toplanması gerektiğini belirtti.

"Ancak polis, sadece HDP'nin olduğu daireyi olay yeri olarak tanımladı. Binada oturan diğer kişilerin girişine izin verildi. O sırada bina içindeki tüm deliller toplanmamıştı" dedi.

Polisin olay yeri incelemesi o kadar özensizdi ki, örgütlenme odasındaki mermi çekirdeğini partililer bularak polise teslim etti.

Binanın tamamı üzerinden de güvenlik çemberi oluşturulmadı. Saldırgan 8 katlı binanın tamamını dolaştığı için binanın her katında bir araştırma yapılması gerekiyordu. Ancak yapılmadı. Çok sınırlı sayıda kişinin bina içinde bilgi ve tanıklığına başvuruldu.

Ortaya çıkan bir görüntüye göre, katil Onur Gencer, HDP'ye saldırmadan önce elinde ağır siyah bir çanta ile taksiden iniyor. Bu çantaya dair herhangi bir tutanak soruşturma dosyasında yer almıyor.

Avukat Türkan Aslan, "Çantada çıkan materyallerin neler olduğuna dair bir tutanak dosyaya sunulmamış. Üst aramasında neler çıktığını biliyoruz. Ona ilişkin bir evrak var. Ancak çantaya ilişkin bir tutanak görmedik" dedi. "O çantanın içinde silah var mıydı, yok muydu" diye sordu.

Saldırganın geçmişine dikkat çekti, "Eğitilmiş biri olduğu anlaşılıyor. Minbic'e gittiğini söylüyor. Bu bağlantılarının araştırılması gerekiyordu. Ancak araştırılmadı" dedi.

'KÜRT HALKI HEP AYAKTADIR, DENİZ POYRAZ ÖLÜMSÜZDÜR!'

HABER MERKEZİ- 17 Haziran'da HDP İzmir İl binasına yönelik faşist saldırının ardından parti binası önünde toplanan HDP'liler "Şehit namirin" sloganlarını attı. Saldırıda katledilen Deniz Poyraz'ın annesi parti binasına girmek istedi, fakat polis izin vermedi. Anne Poyraz, "Kürt halkı hep eziliyor; Kürt halkı hep ayaktadır. Bir Deniz gitti bin Deniz gelecek" dedi.

Halkların Demokratik Partisi (HDP) İzmir İl binasına sabah saatlerinde giren faşist saldırgan, partide görevli Deniz Poyraz'ı katletti. Silahlı faşist saldırgan parti binasını da ateşe verdi.

Saldırıya polis uzun süre müdahale etmeyerek, Deniz Poyraz'ın faşist ka-

til tarafından öldürülmesini izledi.

Saldırıda katledilen Deniz Poyraz'ın annesi Fehime Poyraz, parti binasına girerek kızını görmek istedi, polisler izin vermedi. Kızının katledilmesine tepki gösteren anne Poyraz, "Yolu açın, içeri gireceğim, kimse beni durduramaz. Çocuğumu öldürdüler. Ne hakkınız vardı çocuğumu katlettiniz. Allah da sizi öldürsün inşallah" dedi.

Anne Poyraz, "Ben anneyim, hakkım var konuşmaya, kimse beni susturmasın. Kürt halkı hep ayaktadır, hep ayakta olacak. Bir Deniz gitti bin Deniz gelecek" diye konuştu.

Parti binası önünde toplanan HDP'li-

ler, polise, "Katilleri koruyorsunuz" diye tepki gösterdi.

BİNLERCE KİŞİ ÖLÜMSÜZLÜĞE UÇURLADI

Halkların Demokratik Partisi (HDP) İzmir İl Örgütü'ne yönelik saldırıda yaşamını yitiren Deniz Poyraz'ın cenazesi, Kadifekale'de yapılan kitlesel törenin ardından Buca Kaynaklar Mezarlığı'na getirildi. Cenaze aracına eşlik ederek Kadifekale'den mezarlığa doğru yürüyüşe geçen binlerce kişi, "Hepimiz Deniz'iz, Hepimiz HDP'liyiz" dövizleri taşıyarak, "Deniz yoldaş ölümsüzdür" ve "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganları attı.

Mezarlık, binlerce polis ve jandarma

ile zırhlı araçlarla abluka altına alındı.

'SÊ JİNÊN AZAD' ŞARKISINI SÖYLEDİLER

Mor flamayla sarılan tabutu omuzlayan kadınlar, Poyraz'ı defnedileceği mezara kadar sloganlar eşliğinde yürüdü. Mezarlığa getirilen Poyraz'ın tabutuna karanfil bırakan kadınlar, Delîla'nın "Sê jinên azad" şarkısını söyledi.

İKİ KARDEŞİ MEZARLIĞA GELDİ

Poyraz'ın Şakran'da tutuklu bulunan kardeşi Süleyman Poyraz ve Ödemiş Hapishanesi'nde tutuklu bulunan kardeşi İbrahim Poyraz, alınan izinle defin işlemi için mezarlığa getirildi.

devamı 23. sayfadadır

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

f yenedemokrasi1

@ yenedemokrasi1

t yeni_demokrasi1

yenidemokrasi17.net

✉ yenedemokrasi gazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli
Umut Basım Yayıncılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasi gazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20